

V Partizanskem domu v Moravčah:

Slavnostna proslava ob dnevu JLA

V sklopu praznovanja Dneva jugoslovanske ljudske armade so v Moravčah pripravili v petek, 21. decembra 1984 slavnostno proslavo, s katero so v občini proslavili ta praznik. Organizatorji proslave – SO Domžale, občinski štab TO, Sekretariat za LO, občinska konferenca ZRVS, občinski odbor ZZB ter ZKPO Domžale so pripravile pester program, na prireditvi pa so podelili tudi odlikovanja, plakete in priznanja.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil Stane Česen, predsednik Občinske konference ZRVS. V svojem slavnostnem govoru je opravil pregled mednarodnih političnih gibanj in vojaških tokov, posebej pa je poudaril pomen Titove neuvrčenosti in pravico vsakega naroda do samostojnega lastnega razvoja.

V nadaljevanju slavnostnega govora je tov. Česen poudaril, da ker se zavedamo, da sta mir in svoboda

neprestano ogrožena, smo prisiljeni skoraj 5 % narodnega dohodka odvajati za sodobno oborožitev in opremljanje ter za nadaljnjo krepitev naše armade, da bo sposobna stati na braniku svobode. To so velika sredstva, ki bi jih v drugačni svetovni situaciji lahko porabili za premagovanje sedanjih gospodarskih težav in s katerimi bi lahko hitreje uresničili program gospodarske stabilizacije. Mnogi poveljni dogodki in pritiski na

našo zemlji še živijo v naši zavesti in ker se zavedamo tega, da sodobna vojna ne pomeni samo spopad oboroženih sil, ampak vseh ljudi na določenu območju, smo z Ustavo sprejeli načelo, da je pravica in dolžnost vsakega državljanja skrbeti za obrambo domovine, sodelovati po svojih močeh in sposobnostih v različnih oblikah organiziranosti splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Dan JLA je priložnost, da ocenimo tudi tisto, kar smo na področju obrambe in zaščite naredili doma, v naši občini. Tudi mi, naši delovni ljudje in občani, dajemo kar precej narodnega dohodka za obrambne priprave v občini. Del teh sredstev gre za organiziranje, opremljanje in usposabljanje naše teritorialne obrambe, tistih njenih enot, ki predstavljajo oboroženo silo na območju občine in ki se usposablja za takšen boj, kakor ga poznamo iz narodnoosvobodilne borbe. številna preverjanja so pokazala, da smo že veliko naredili pri opremljanju in usposabljanju teh enot, kakor tudi pri njihovem povezovanju in sodelovanju z različnimi sestavinami in občani v naših KS na celotnem območju občine.

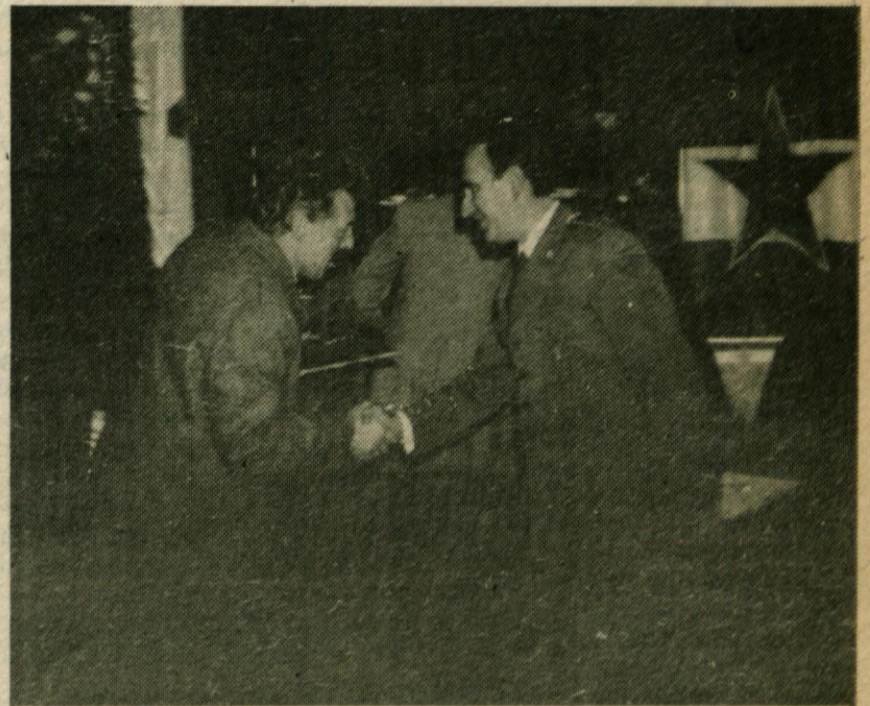
Tudi na področju civilne zaščite in narodne zaščite smo marsikaj dosegli, toda z doseženim ne smemo biti zadovoljni. Ocene kažejo, da bomo morali še veliko narediti pri utrjevanju in aktivnostih Komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, tako v KS, kakor tudi v organizacijah združenega dela.

Na slavnostni prireditvi so podelili tudi odlikovanja, plakete in priznanja.

Miha Bernot je prejel Plaketo ZRVS Jugoslavije, Venceslav Novak pa zlato značko ZRVS Jugoslavije. Pismena priznanja OK ZRVS občine Domžale so prejeli: Blaž Lenič, Alfonz Zupanek, Vojko Gorenc, Ciril Pestotnik, Marjan Majcen, Tomaž Jugovič, Anton Cevc, Anton Ganič, Matija Avbelj in Miroslav Birk.

V kulturnem sporedu so sodelovali:

Pihalna godba Moravče, Otroški pevski zbor ŠKD OŠ Jurij Vega Moravče, Dekliški pevski zbor KUD Tine Kos Moravče, Moški pevski zbor KUD Tine Kos Moravče, recitatorji ŠKD OŠ Jurij Vega Moravče in recitatorska skupina KUD Tine Kos Moravče.



Občinska proslava ob dnevu JLA, ki je bila organizirana v Partizanskem domu v Moravčah, je bila prijetno doživetje za številne obiskovalce, ki so dvorano napolnili do zadnjega kotička. Krajevna skupnost je bila izredno počaščena, saj je prejela Malo plaketo TO, ki jo je podal tov. Kuzmič v imenu Republiškega štaba za TO.

Delegatsko gradivo za zборе skupščine občine odslej v brošuri

Delegatska gradiva, ki so jih prejeli delegati za zборе občinske skupščine, so bila doslej ciklostirana na A4 format ter nevezana. Vrsta pomanjkljivosti pri omenjeni obliki gradiva pa je narekovala, da se je predsedstvo skupščine občine odločilo, da obstoječo obliko spremeni. Tako bo od januarje skupščine dalje namesto nevezanega gradiva vsak delegat prejemal brošuro, v kateri bodo zbrana vsa delegatska gradiva, ki bodo pomanjšana na format B5. S tem hočemo doseči, da bo vse gradivo zbrano oz. vezano, dosegli pa bomo tudi finančni prihranek, saj je bilo dosedaj potrebno mnogo odvečnega ciklostiranja, zlaganja ter spenjanja gradiv, gradiva na A4 formatu pa so bila tudi zelo obširna, kar je povečevalo stroške papirja. Na velikost pošiljke je bila vezana tudi poštnina, ki bo sedaj dosti manjša, odpadejo pa tudi stroški za

kuverte in ovitke, kar bo vse skupaj po oceni prineslo letni prihranek 50 starih milijonov. Za spremembo smo se odločili tudi zato, ker so delegati ugotavljali, da ciklostirana nevezana oblika gradiv ni bila najbolj priročna.

Tudi obstoječa oblika izhajanja Uradnega vestnika kot sestavnega dela Občinskega poročevalca se je pokazala kot neracionalna, saj so morale objave čakati na izid Občinskega poročevalca, poleg tega pa so ga prejemale vsa gospodinjstva v občini, kar je pomenilo velik strošek pri papirju, ob tem da ga velik del gospodinjstev ni prebiral.

Zato bo od januarja dalje Uradni vestnik izločen iz Občinskega poročevalca in bo izhajal samostojno. Tudi format Uradnega vestnika bo B5, s čimer bomo še zmanjšali stroške, uporabnikom pa bo dostavljen takoj po končanih zasedanjih zborov skupščine.

V Občinskem poročevalcu se bo z navedenimi spremembami uknila tudi obstoječa oblika delegatske priloge, saj bodo delegati o gradivih na skrajšan način obveščeni že preko povzetkov in obrazložitev v delegatskem gradivu. V Občinskem poročevalcu pa bomo uvedli na 3. strani bolj poljudno obveščanje o vseh sklepih, ki so bili sprejeti na zborih skupščine in to na krajiši in bolj neuraden način, k osrednjim točkam dnevnega reda zasedanj pa bomo pripravili tudi komentarje.

Upamo, da bo nov način obveščanja delegatov in občanov poleg finančnih prihrankov izboljšal tudi kvaliteto obveščanja in s tem omogočil uspešnejše delo delegacij.

T.O.

OPRAVIČILA BRALCEM IN RAZNAŠALCEM

V zvezi z izdajo 18. številke našega Občinskega poročevalca je prišlo do občutnega zamika v tisku te številke. Glede na to, da so zbori naše delegatske skupščine zasedali in sklepali tik pred novim letom (nekateri dokumenti s tega zasedanja so pričeli veljati s 1.1.1985) ni bilo iz objektivnih razlogov moč pripraviti in razdeliti časopisa občanom še pred novim letom. Tako je bila 18. številka natiskana šele po novem letu in z veliko zamudo brez krivde raznašalcev dostavljena občanom. Zato se uredništvo opravičuje tako raznašalcem kot tudi občanom.

Uredništvo



Slavnostni govornik na spominski svečanosti ob 40-letnici tragedije na Rudniku je bil Lado Škrjanec, predsednik OK ZKS Domžale.

Spominska svečanost:

40 let tragedije na Rudniku

V domžalski in kamniški občini se v začetku januarja vsako leto spominjamo tragičnih januarskih dni pred 40 leti, ko je na Rudniku pri Radomljah zaradi izdaje padlo veliko število borcev in političnih aktivistov. Vsako leto in tako je bilo tudi letos – pripravijo na Rudniku spominsko svečanost.

6. januarja 1945 – torej pred 40 leti – so se na Rudniku zbrali člani Okrožnega komiteja KPS in drugih političnih forumov. Tega dne je bilo skoraj v celoti uničeno politično vodstvo Kamniškega okrožja, saj se je iz bunkerjev rešilo le nekaj tovarišev in tovarišic. Vse ujetje so Nemci naslednji dan ustrelili v Vrhpoljah, žene pa odpeljali v taborišča. Med padlimi je bil tudi tedanji sekretar Okrožnega komiteja Edvard Peternel – Tinko.

Spominsko svečanost na kraju tragedije, ki jo izmenoma pripravljata borčevski organizaciji iz Domžal in Kamnika, so letos pripravili v petek, 4. januarja že 40-tič. Na prireditvi je govoril predsednik Občinskega komiteja ZKS Domžale Lado Škrjanec, kulturni program pa so prispevali mladi iz osnovne šole Radomeljske čete iz Preserij.

Ob 40-letnici tragedije pa je Občinski odbor Zveze združenj borcev pripravil v bližnji galeriji Repanšek razstavo motivov, ki jih je po Poti spominov NOB domžalske občine izdelal akademski slikar Danijel Fugger.

Razstava, ki so jo odprli neposredno po spominski svečanosti, prikazuje motive spomenikov, spominskih obeležij in narave, ki jo popotniki po Poti spominov v naši občini obiskujejo v vse večjem številu.

Poštni prizidek in nove telefonske številke

Zaradi pomanjkanja denarja bodo načrtovana vlaganja v razvoj ptt zmogljivosti na območju Podjetja za ptt promet Ljubljana, ki pokriva tudi občino Domžale, ob koncu iztekajočega se srednjeročnega obdobja uresničenja le polovično. Bolj kot to pa je zaskrbljujoče, da se lahko razvoj ptt prometa v naslednjem srednjeročnem obdobju celo ustavi, če ne bodo izpolnjene nekatere osnovne prepostavke, na katerih temeljijo smernice za pripravo planov, ki so jih sprejeli na nedavnem zasedanju skupščine Območne SIS za ptt promet Ljubljana.

Na začetku sedanjega srednjeročnega obdobja je bilo predvideno in s samoupravnim sporazumom o temeljnih plana tudi dogovorjeno, da bodo cene ptt storitev naraščale vsaj usklajeno z rastjo cen proizvodov in drugih storitev, da bo ptt dejavnost izenačena z drugimi infrastrukturnimi dejavnostmi posebnega družbenega pomena, še zlasti pri plačevanju družbenih obveznosti iz poslovnega sklada in pri kreditnih pogojih, in da bodo za razvoj 20 odstotkov od vrednosti telefonskega impulza združevali vsi uporabniki, in ne le tisti, ki so podpisali samoupravni sporazum o temeljnih plana. Zgodilo pa se je ravno obratno. Tako reproductivna in akumulativna sposobnost ptt prometa že nekaj let

upada, za razvoj pa ostaja celo v absolutnih zneskih vedno manj denarja. Če k temu prištejemo še splošno neugodne gospodarske razmere, (pre)ostre kreditne pogoje, pomanjkljive proizvodne programe naših proizvajalcev telekomunikacijske opreme in dolge dobavne roke zanjo, pomanjkanje vseh vrst kablov, ki so za ptt promet življenjskega pomena, se slika stanja v ptt prometu zaokroži, ne pa tudi vprašanje, kako naprej v prihodnjem srednjeročnem obdobju.

V Podjetju za ptt promet Ljubljana in v območnem sisu ocenjujejo, da bi za minimalni, to je najnujnejši program razvoja v naslednjem srednjeročnem obdobju rabili 12 milijard dinarjev, medtem ko bi po sedanjem

načinu financiranja sami lahko zagotovili komaj dobro tretjino te vsote. Zato predlagajo nekatere sistemske ukrepe, ki so jih podprli tako na skupščini skupnosti občin ljubljanske regije, medobčinski gospodarski zbornici kot na minulem zasedanju skupščine OSIS. O problematiki razvoja ptt dejavnosti pa bo predvidoma še letos razpravljala tudi republiška skupščina, kajti našeti problemi so značilni za PTT nasploh. V bistvu gre za to, da se ptt prometu tudi dejansko zagotovi položaj dejavnosti posebnega družbenega pomena, kar na papirju sicer že je. Izpolnjene bi morale biti vse tri bistvene predpostavke, ki niso bile uresničene v tem obdobju, cene poštinih storitev morajo postopoma postati ekonomske (danes pokrivajo v povprečju le 70 odstotkov enostavne reprodukcije), sredstva Poštne hranilnice, zbrana v Sloveniji, se morajo v celoti nameniti za razvoj ptt prometa in ptt promet mora v okviru možnosti dobiti v planskih dokumentih družbenopolitičnih skupnosti prednostno mesto. Le tako bi lahko zagotovili minimalni program razvoja ptt prometa oziroma le tako bi se izognili veliki nevarnosti, da bi bile konec leta 1990 ptt zmogljivost popolnoma izkoriščene, ko ne bi mogli v promet vključiti niti enega novega telefonskega priključka. To pa bi hkrati pomenilo, da bi ptt promet postal cokla v razvoju gospodarstva in družbe nasploh, česar pa si vsekakor ne bi smeli privoščiti. Še posebej zato ne, ker je na pohodu nova tehnološka revolucija, ki je zlasti izrazita na področju telekomunikacij in informatike.

V planskih usmeritvah Podjetja za ptt promet Ljubljana in območnega sisa s tega področja imajo tako kot v tem tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju prednost investicije skupnega slovenskega pomena (javno omrežje za prenos podatkov, razširitev magistralnih in tranzitnih zmogljivosti, visokofrekvenčni sistemi itd.), od izgradnje katerih je odvisno nemoteno delovanje in razvoj zmogljivosti na regionalni ravni.

V občini Domžale pa bosta imeli prednost gradnja prizidka k poštni stavbi v Domžalah in montaža dodatnih kapacitet v telefonskih centrali, ki pogojujeta nadaljnji razvoj vseh ptt zmogljivosti na tem območju. Dogovorjeno je, da bo potrebna dokumentacija čim hitreje pripravljena, da bi lahko gradnja stavbe stekla že leta 1986. Prav tako bo imenovan poseben gradbeni odbor, ki ga bodo sestavljali predstavniki PTT in izvršnega sveta domžalske občine in bo operativno usklajeval vse dejavnosti v zvezi z gradnjo. Izvršni svet se je tudi zavezal, da bo še naprej vodil akcijo združevanja sredstev krajanov za gradnjo krajevnih kabelskih omrežij, tako da bo pokrito celotno območje telefonske centrale v Domžalah. Pri pripravi dokončnega plana za naslednje srednjeročno obdobje bodo v okviru možnosti upošteevane tudi pobude iz konferenc delegacij za skupščino OSIS za ptt promet Ljubljana.

B.Z.

IZ PROGRAMSKE SEJE OBČINSKEGA SVETA ZSS DOMŽALE

„V Občinskem svetu ZSS smo skušali delovati tako, da bi se krepila odgovornost celotnega samoupravnega in delegatskega sistema, da bi se sindikat uveljavljal kot samostojna najširša družbenopolitična organizacija delavskega razreda in hkrati močna opora in pomemben del socialistične zveze kot frontne organizacije.“

Lahko ocenjujem, da se danes naše sindikalne organizacije dejansko ukvarjajo in dajejo največji povdarek naslednjim strateškim področjem:

- gospodarjenju z družbenimi sredstvi za proizvodnjo,
- načrtovanju, pridobivanju, razporejanju in delitvi dohodka,
- politika in sistem delitve osebnih dohodkov,
- zagotavljanje socialne varnosti delavcem,
- informiranju delavcev“, je dejal predsednik Občinskega sveta ZSS tovariš Miroslav Birk.

Namen letne seje Občinskega sveta ZSS je bil ta, da ugotovi, kako se uveljavljajo stališča sindikalnih organov v vsakdanji družbeni praksi, opozori na največje ovire pri uveljavljanju samoupravnega družbenoekonomskega položaja delavca v združenem delu in v družbi in sprejme usmeritve za nadaljnje delo.

Na podlagi poročila, uvodnega govora predsednika OS ZSS Miroslava Birka ter razprave članov, lahko ugotovimo, da ima sindikat jasna stališča do vseh oblik izražanja nezadovoljstva delavcev, vendar pa še zmeraj ni dovolj narejenega, predvsem pa vodstva občinskih organizacij ZSS niso dovolj usposobljena, da bi pravočasno zaznala vzroke za nezadovoljstvo delavcev v posameznih okoljih in prevzela vlogo nosilca „reševanje sporov, ki jih ni mogoče rešiti po mirni poti“. Primerov — različnih oblik izražanja nezadovoljstva dosedaj še ni bilo veliko, kljub temu pa si sindikat in noben njegov organ ne more privoščiti, da bi te pojave zanemaril ali pa jim celo zmanjšal politično težo v zaostrenih gospodarskih razmerah.

V občini imamo dosežke v gospodarjenju z družbenimi sredstvi in pri izpolnjevanju resolucijskih ciljev, ob tem pa se seveda srečujemo tudi s številnimi napakami, ki jih lahko na eni strani naprtimo oblikovalcem gospodarske politike, na drugi pa tudi samoupravnim organizacijam združenega dela, ki si premalo prizadevajo za iskanje notranjih rezerv v proizvodnih in poslovnih procesih. Gre za oprejemljive rezerve in še bolj večje izkoriščanje znanja, ki bi se moralo razviti v enega najpomembnejših proizvodnih dejavnikov. Veliko več bi morali narediti na področju racionalizatorstva in inovatorstva, ki sicer dobiva vso načelno podporo, vendar so mu v praksi napoti številne ovire, ki ta razvoj omejujejo. Na žalost je tudi sindikat velikokrat le nem opazovalec, čeprav imamo veliko stališč in usmeritev.

Eno od pomembnih področij je gotovo delitev po delu in rezultatih dela. V glavnem so sprejeti vsi samoupravni sporazumi dejavnosti o osnovah in merilih za razporejanje in delitev sredstev za osebne dohodke v organizacijah združenega dela. Sedaj so na vrsti spremembe in dopolnitve samoupravnih aktov.

Namen teh sporazumov in s tem nove politike nagrajevanja je vzpodbuditi boljše opravljanje temeljnih dolžnosti v proizvodnji in poslovanju. Pri vsem tem pa je najbolj važen boj za dohodek, ustvarjen s kakovostnimi dejavniki gospodarjenja. Le z bojem za dohodek se bomo izvlekli iz krize in okrepiли gospodarsko vlogo osebnih dohodkov.

V razpravi o usmeritvah za nadaljnje delo sindikata so bile izpostavljene predvsem naslednje naloge:

- uresničevanje socialističnega samoupravljanja produkcijskega odnosa v pogojih gospodarske stabilizacije
- uresničevanje politike zaustavitve nadaljnega padanja realnega osebnega dohodka, pokojnin in nadomestil oz. postopno povečanje njihove kupne moči v skladu z rezultati dela
- dograditev in vsebinska izpopolnitev sistema samoupravnega razporejanja in delitve dohodka, osebnih dohodkov in skupne porabe na skupnih osnovah
- spreminjanje sedanjih razmerij med obratovalnim in delovnim časom s skrajševanjem delovnega časa delavca in podaljševanjem obratovalnega časa strojev in naprav
- priprava srednjeročnih planskih dokumentov
- priprave na skupščinske volitve v letu 1986
- uresničevanje dogovorjenih meril in kriterijev kadrovske politike
- idejnopolitično, kadrovska in organizacijska krepitev osnovne organizacije in drugih oblik sindikalne organiziranosti v združenem delu ter družbenopolitičnih skupnostih
- priprave na 11. kongres Zveze sindikatov Slovenije.

Posebej pa so bile izpostavljene aktivnosti v pripravah na obravnavo zaključnih računov. Te aktivnosti naj ne bi bile samo razprave, ampak mobilizacija za postavljene cilje, ki smo si jih zadali in da izkoristimo priložnost, da stanje temeljnih organizacij združenega dela povežemo z družbenim stanjem. Sama razprava naj ne bi bila le ugotavljanje stanja, ampak tudi ocena uspešnosti ter odgovornosti poslovnih in strokovnih kadrov. V samih razpravah je treba posebej zagotoviti, da se bo razpravljalo tudi o rezultatih tistega dela dohodka, ki se združuje v samoupravnih interesnih skupnostih na področju družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje, za kulturo, zdravstvo ipd. Posebno pomembne so predhodne obravnave poslovnih poročil. V skladu z usmeritvami, ne bi smelo biti izvršnega odbora OO ZS, ki bi tega poročila ne obravnaval, po možnosti na razširjeni seji s samoupravnimi organi, kjer bi izoblikovali stališča, mnenja in to zlasti z vidika, kako so bile vodilne poslovodne strukture uspešne v poslovnih politiki delovne organizacije. S temi svojimi ocenami, stališči, mnenji pa bi morali kot izvršni odbori OO ZS nastopiti na zborih delavcev, saj ni za pričakovati, da bi se do teh ocen delavci dokopali sami na zborih.

Na programski seji je Občinski svet ZSS sprejel poročilo o delu za preteklo obdobje, usmeritve za nadaljnje delo in sklep o začasnem financiranju OO ZS za prvo tromesečje.

Justi Arnuš

Reševalci ZD Domžale o svojem delu

Malokdo razmišlja o njihovem delu vse dotlej, dokler ne pride do tega, da reševalca in njegove storitve potrebuje. Zahtevno, odgovorno, nehvaležno delo je to. Terensko, nočno delo je to, izpostavljeno vremenskim nepravilnostim, strankam, ki so v posebnem psihološkem stanju obolenosti posebej občutljive, različnim zahtevam medicinsko-reševalne stroke in prometa.

Tole so povedali v manjši anketi o svojem delu:

LADO KONJAR, odgovorni za skupino reševalcev:

Naše delo obsega območje Domžal, Kamnika in Litije. 7 vozil imamo in smem reči, da je enota reševalna služba kar v redu urejena. Delo reševalca je zahtevno, saj smo v urgentnih primerih zaradi hitrosti, agresivnejše vožnje bolj ogroženi. Dela je ogromno. Od urgence, voženj na preglede, kontrole, vožnja nepokretnih, vožnja bolnikov na dializo, to je naše delo. Poskrbimo za to, da bolnika ne zapustimo v Kliničnem centru, temveč da pride na oddelek, kamor mora.

STANE STARIN:

Reševalca vozim že 20 let, prej sem delal v Ljubljani — kot voznik. Povedati moram, da se moramo šoferji — reševalci za svoje delo tudi medicinsko kar precej usposobiti. Doslej sem napravil že 4 ali 5 obveznih tečajev. Delo je tudi psihološko zelo naporno, saj si mnogokrat opazovalec porajanja novega življenja (porod na poti), pa tudi tragičnega minevanja, smrti bolnika med vožnjo. V naše delo spada tudi to, da sami skrbimo za svoja vozila, čistočo v njih, kar je včasih zaradi specifičnih stanj bolnikov vse prej kot prijetno. Vendar to je delo, ki ga moramo opravljati.

SLAVKO KOLEŠA:

Reševalna služba je moje drugo delovno mesto. Z vozili smo kar ustreza preskrbljenosti vsekakor mnogo bolje kot pred letom, ko so celo goreli. Na mesec imam približno 3 nočna dežurstva in eno nedeljsko dežurstvo.

To, da ljudem pomagam, je lep občutek. Imela sva z dr. Hacetom primer, ko sva bolnika dobila neposredno po infarktu, praktično brez pulza, pa sva po intervenciji uspela z reanimacijo. Še danes je ta občan živ.

Do konfliktov ne prihaja, čeprav moramo vozniki sem in tja požreti tudi kako pikro. Delo v reševalni službi sicer teče zelo lepo.

JOŽE CERAR:

Delo, ki ga opravljam, je naporno. Skoraj ni hribovske ceste ali kraja, kjer še nisem bil. Težko je, če ni spluzeno. Sicer pa v 8 letih dela v reševalni službi ni bilo primera, da bolnika ne bi našli. Vedno pa racionalno poskrbimo, da z enega konca poberemo bolnike skupaj. Če povzamem nekaj števil: leta 1983 smo opravili 272.451 km v 576 prevozih. Od teh prevozov je bilo 146 prometnih nesreč, 207 porodnic, 102 nalezljivih bolezni ter ostalo. Delamo tako, da skušamo biti zdravnikom v kar največjo pomoč pri zagotavljanju storitev skrbi za zdravje občanov.



Lado Konjar



Stane Starin



Slavko Koleša



Jože Cerar

Volitve 86

Na skupni seji vseh organov, ki obravnavajo in spremljajo kadrovske politiko v okviru OK SZDL Domžale je bil sprejet dopolnjen rokovnik evidentiranja in predkandidacijskih opravil za volitve v letu 1986. Tako javna razprava o uresničevanju delegatskega sistema v vseh temeljnih okoljih teče do konca februarja, vzporedno z njo pa poteka tudi evidentiranje možnih kandidatov za delegate ter evidentiranje možnih kandidatov za nosilce vodstvenih funkcij tako v okviru zborov SO kot tudi skupščin SIS. V zvezi z javno razpravo bi radi opozorili vse temeljne sredine, da jim kot osnova služi analiza delegatskega sistema, ki so jo že obravnavali zbori občinske skupščine, na tej osnovi, pa v KS kakor tudi v OZD ocenijo uresničevanje delegatskega sistema znotraj sebe, pri čemer posebno skrb namenijo:

– ustreznosti oz. primernosti organiziranosti delegacij in števila delegatskih mest znotraj posameznih zborov oz. skupščin,

– ustreznosti števila posameznih delegacij in števila delegatov znotraj njih,

– oceni dela slehernega delegata in na tej osnovi njegovo morebitno ponovno evidentiranje, pri čemer se mora upoštevati tudi število mandatov,

– ustreznosti dosedanjega obliko-

vanja konferenc delegacij in ocenitvi njihovega dela.

Srečanje dopisnikov

Na pobudo Uredniškega odbora Občinskega poročevalca je bilo ob koncu leta 1984 pripravljeno srečanje dopisnikov našega občinskega glasila. Srečanje, ki je imelo predvsem „spoznavni“ značaj so se udeležili vsi vabljeni dopisniki (čez 30), ki so prejeli tudi knjige za sodelovanje v letu 1984. Srečanje je potekalo v sproščenem razgovoru, kjer je bila

prisotna izmenjava mnenj in izkušenj ter skupna želja, da še popestrimo naš časopis. Zato izkoriščamo to prilžnost in vabimo vse, da se nam pridružijo.

Komasacija?

Svet za kmetijstvo je obravnaval poročilo Komisije za komasacijo in pri tem ugotovil, da nekatera dela zelo kasnijo in ogrožajo uresničitev dogovorjenih rokov. Naša skupna želja je namreč bila, da bi bili vsi postopki zaključeni v mesecu aprilu, le tako bi bilo namreč omogočeno, da bi lastniki parcel že v letu 1985 v celoti izkoristili možnosti posameznih zemljišč. O tej problematiki bo spregovorilo tudi predsedstvo OK SZDL, že sedaj pa lahko rečemo, da bodo potrebna maksimalna prizadevanja tako izvajalcev kot vseh ostalih, da bodo vsi postopki zaključeni v skladu s sprejetim rokovnikom.

Priznanje OF v letu 1985

Sestala se je tudi Žirija za podeljevanje priznanj OF, ki je predlagala predlog za podelitev zlatega priznanja OF, obenem pa sprejela tudi predlog razpisa priznanj OF v naši občini v letošnjem letu. Razpis je objavljen v tej številki, žirija pa poziva vse zainteresirane, da morebitne predloge posredujejo do 20. februarja 1985.

Proslave, prireditve

V skladu s priporočili ustreznega organa RK SZDL Slovenije je Koordinacijski odbor za proslave pripravil na osnovi poslanih predlogov osnutek proslav in prireditev občinskega značaja v letu 1985 v naši občini. Z osnutkom so bili seznanjeni vsi možni organizatorji, ki so podali tudi svoje pripombe, sam program pa bo še v mesecu januarju obravnavalo in sprejelo predsedstvo OK SZDL Domžale. Pri vseh prireditvah je upoštevana racionalizacija, sodelovanje domačih amaterskih kulturnih skupin ter poseben poudarek dan obletnicam, ki jih bomo obeleževali v letu 1985.

Posvet v okviru MS SZDL

Medobčinski svet SZDL ljubljanske regije je pripravil posvet o svobodni menjavi dela, kjer so delegati izmenjali izkušnje pri uresničevanju svobodne menjave dela v okviru posameznih SIS, največja skrb pa je bila namenjena uveljavljanju delegatskega sistema na tem področju, kjer nas čaka še veliko dela. Največ pozornosti je bilo namenjene problematiki zdravstva in vzgoje ter izobraževanja. V drugem delu so sekretarji ocenili potek letošnjih programskih sej, ter uresničevanja dogovorjenih nalog v drugi polovici leta 1984, spregovorili

pa tudi o pripravah na letno sejo MS SZDL ter programsko sejo RK SZDL.

Financiranje KS

Je največkrat izraženo vprašanje na posvetih predsednikov različnih organov in organizacij iz posameznih KS. Te zahtevne teme se je lotil tudi Izvršni odbor P OK SZDL, ki je predlagal, da se čimprej sprejmejo spremenjena oz. dopolnjena merila in kriteriji za razdeljevanje sredstev posameznim KS. Omenim naj, da smo o teh aktivnostih spregovorili tudi na letni programski seji OK SZDL, določene aktivnosti pa se vodijo tudi v skupščinskih organih ter v okviru Sekretariata za občo upravo.

Mladina v SLO in DS

Kot že nekaj let nazaj bo tudi letos v mesecu aprilu potekalo tekmovanje „mladina v SLO“, v katerem sodelujejo vse osnovne šole in Center srednjih šol, sprejet pa je bil tudi predlog, da se k tekmovanju povabi tudi Center usmerjenega izobraževanja Rudolf Maister iz Kamnika. Organizacijski odbor pričakuje, da se učenci in dijaki na tekmovanje pripravljajo v okviru obrambnih krožkov in da bodo tako kot vsako leto tudi letos prikazali dobro poznavanje področja SLO in DS.

(V.V.)



Pa smo imeli po dolгих letih spet kup prireditev ob novem letu. Domžalčani in občani okoliških krajev smo v dneh pred Silvestrovim prišli na svoj račun, zlasti seveda najmlajši. Takole jih je v treh sprevedih »pocrkljal«
dedek Mraz.

Novoletno veselje v Domžalah

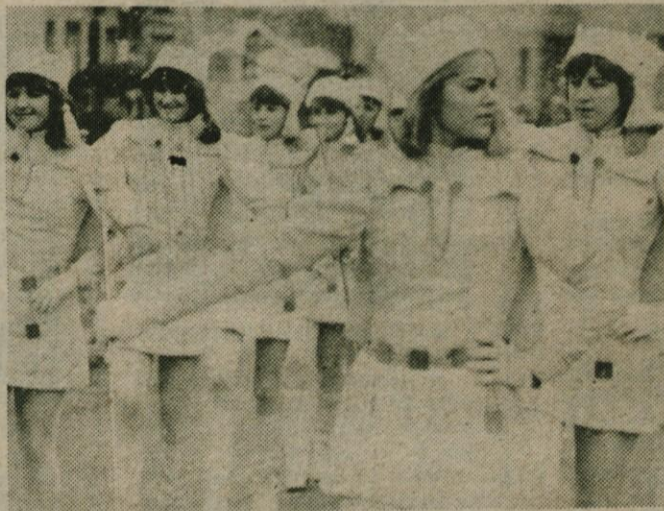
Fotografije: Peter Rojc in Vili Majkenič



Tudi tokrat ni šlo kar brez godb. Na zadnji prireditvi tik pred novim letom so nastopile vse tri godbe v občini: domžalska, mengerska in moravska.



Dva snežaka in kopica malih dimnikarčkov na začetku spreveda so občanom zazeleli srečo. Tudi tokrat niso manjkale ljubljanske mažoretke.



Brhka dekleta (tokrat sta nastopili dve skupini) so se v nekaj mesecih že večkrat pokazala v Domžalah.



Harmonikarski orkester Glasbene šole Domžale je kar na vlakcu s prijetnimi melodijami spravljal gledalce v prijetno razpoloženje.



Več vagonov pačkov je v Domžale pripeljala pravljčna lokomotiva.



Imamo svojega Martina Krpana s kobilico in tudi cesar Janez je z Dunaja zastopical po domžalskih ulicah...

Množičnost nad vsemi pričakovANJI

Ob sklepu leta so tudi tokrat organizatorji – komisija pri Občinskem odboru ZZB Domžale pripravili podelitev značk in priznanj za množično pohodništvo na Poti spominov NOB in delavskega gibanja občine Domžale. Kar 330 ljudi je v ciklusu od zadnje podelitve opravilo „Pot spominov“, kar vse kaže na veliko razširjenost in priljubljenost tega pohoda med občani, zlasti mladino.

Pohodnike je pozdravil tudi predsednik SO Domžale Karel Kušar ter v imenu Skupščine občine Domžale in družbenopolitičnih organizacij zaželel pohodnikom srečno novo leto.

Značilnost, ki se je pokazala od zadnje podelitve je v tem, da so se v to pohodništvo množično vključile tako delovne organizacije kot društva. Vključile so se delovne organizacije Helios, Mlinostroj, vključila se je OŠ Krašnja, planinska društva Delo Ljubljana, Matica in drugi. Zvedeli smo, da so na osnovni šoli Martina Koželja v Dobu pripravili celo program, kako bodo to Pot spominov opravili vsi učenci.

Nekaj podatkov

Pot je v zadnjem ciklusu opravilo 33 dvočlanskih družin, 15 tročlanskih družin, sedem je bilo štiričlanskih družin in sedem petčlanskih družin. 5 je bilo pohodnikov z več kot 60 leti, 4 so bili pohodniki z več kot 70 leti. Najstarejši pohodnik je bil Stane Šimon iz Domžal. Sicer pa je bila na pohodu prava množica pionirjev – kar 230 v različnih kategorijah. V obilici priznanj so podelili 11 priznanj za 5-kratno opravljeno „Pot spominov“, sicer pa je znano, da nekateri (Vulkan Jurij st. in Ivan Stih) že kar tekmujejo, kdo bo pot opravil večkrat.

Mladi Krašnjani – srečni smo!

Zelo smo bili srečni in ponosni, ko smo na krajevni proslavi v počastitev 29. novembra prejeli zlate značke za prehojeno pot spominov NOB občine Domžale.

Ker smo bili prav mi prvi v naši krajevni skupnosti, ki smo prehodili vso pot, smo bili še bolj veseli. Najbrž so nam tisti sošolci, ki niso opravili vseh pohodov, kar malo zavidali.

Tudi jaz sem včasih težko vstala v nedeljo ob 6. uri zjutraj, pa sem kljub temu veselo hitela na zborna mesto, kjer me je čakal avtobus.

Veliko lepega smo doživeli na poti. Pogovarjali smo se, opazovali naravo v vseh letnih časih in spoznali, kako velika je sploh naša občina. Ob vsakem spomeniku smo postali, na mnoge smo položili cvetje, tovarišica pa nam je povedala, zakaj je prav na tem mestu postavljen spomenik.

Zdaj vemo mnogo več o dogodkih med NOB, ker smo v šoli tudi vsi učenci 3. in 4. razreda tekmovali o Poti spominov. Kar polovico učencev je opravilo nalogo tako dobro, da smo tekmovali v finalu. Po tekmovalju sta nam čestitala tov. Franc Avbelj – Lojko in tov. Ličen Ernest. Vsi smo dobili tudi knjigo Pomniki občine Domžale.

Ko bodo spomlad spet organizirani pohodi, bomo vzpodbujali sošolce, naj čimprej opravijo pot, pa tudi marsikdo izmed nas, ki je priznanje že dobil, bo ponovno hodil po isti poti, saj bo v programu Športnega društva Krašnja še vedno naloga, da čim več pionirjev in občanov prehoji to pot.

Alenka LAVRIČ
COŠ Franc Per – Vido
Krašnja



Učenci Osnovne šole »Vita Kraigherja« iz Ljubljane prizigajo sveče pri spomeniku na Rudniku.



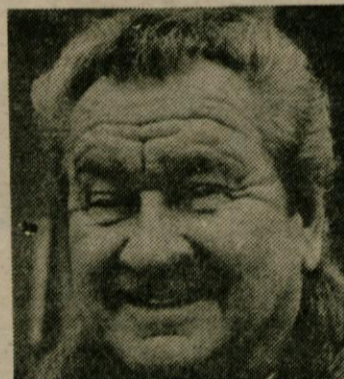
PETER JERMAN, pohodnik iz Radamelj:

Z ženo Janko, Danilom Petercem in Stanetom Prašnikarjem smo se podali po „Poti spominov“, da jo prehodimo v eni etapi. Prej smo jo že prehodili v več etapah, ideja, da jo prehodimo v enem, pa se je porodila v taborniški organizaciji. Na pot smo odšli neko junijsko soboto ob 4. uri zjutraj proti Rašici in jo preko Rašice in Domžal nadaljevali proti Ihanu. V nedeljo ob 11. uri smo bili spet doma po 31. urah hoje. Spotoma smo v Poljanah „zalegli“ le za 2 uri. Dolga se nam je zdela le pot na Rudnik iz Radomelj, drugače pa je bilo krasno. Sicer pa bomo na to pot še šli, le nekoliko laže se bomo oblačili. Ugotovili smo namreč, da smo si naredili pretežke nahrbtnike.



IVICA DELIČ, član PD Grafičar Zagreb:

V imenu planincev PD Grafičar iz Zagreba se želim zahvaliti za gostoljubnost ljudem, ki živijo v vaši občini; ko sem sam opravljal to pot, sem sklenil, da bi prišla na to pot tudi večja skupina planincev iz našega društva. Poskrbeli bomo, da bo obiskovanje te poti prišlo v naš letni plan. Navdušen sem nad pokrajino, ljudmi in lepim sprejemom, ki ste ga pripravili. Hvala.



JOŽE BEVC, upokojenec iz Domžal:

V hribe sem začel hoditi že kot mladenič in me odtelej privlačijo na vso moč. Na Pot spominov se podajam že od vsega začetka, saj sem sodeloval pri zabetoniranju skrinjic na Šipku in Golčaju. Lani sva z ženo hodila v hribe in samo veselje me, da je to veselje do hribov prešlo tudi na mlade – to je na najine vnuke. Dve vnukinji imava in tri vnuke in vsi se v hribe večkrat tudi skupaj podajamo. Doslej sem opravil Pot spominov osemkrat, žena pa enkrat manj.



JERNEJ LENIČ, predsednik Kulturne skupnosti Domžale:

Ko smo načrtovali „Pot spominov“, smo imeli veliko dobre volje in celo pomislek ali vendarle ne bo prišlo kaj vmes, da z idejo ne bi uspeli. Ko smo iskali točke, spomenike, obeležja, smo si bili mnenja, da če drugega ne, bodo obiskovalci te poti – vsaj borci. Le potihem smo računali tudi na mlade, pa je prišlo sedaj do prave eksplozije, navdušenja za to pohodništvo, obisk Poti spominov med mladimi. Kdo bi pričakoval, da bo vabuč na „Pot spominov“ obrodilo take sadove, da bo prišlo do tako množičnega odziva mladih.



MARTIN CVETKO, član PD Mežica:

Doslej sem napravil že 6 različnih transverzal in sicer v treh letih. Tako sem napravil že solčavsko, koroško, savinjsko škofjeloško, šaleško transverzalo, delam slovensko, transverzalo kurirjev in vezistov.

Domžalska pot spominov mi je izredno všeč. Lepi kraji, ljudje prijazni, pot lepo markirana, točke oskrbovane. Škoda je, da denimo pri Lukovi bolnici ni košare za smeti. Na poti sem hodil sam, upam, da bom v prihodnje pritegnil na pot še koga, morda celo skupino. Organizacija na vaši poti – kot rečeno „klapa“.



JOŽE BEVC, učenec, 14 let:

V hribe hodim zelo rad, prav tako se rad podajam na Pot spominov, ki sem jo že dvakrat opravil. Mnogo hodimo na Veliko planino, saj planine človeka kar preuredijo. Vesel sem, da sem spoznal čar hribov, ki jih bom seveda obiskoval še naprej. Za zgled sta mi seveda stara starša, ki sta zagnana pohodnika.



MILAN GUČEK, književnik iz Portoroža:

Počutim se kot del velike družine, ki živi z naravo, živi v njej, živi lepo in zdravo. Včasih sva z ženo hodila na izlete, pohode, vendar tako izletništvo ni tisto pravo, če ni pravega cilja. Prehodila sva evropsko pešpot, vendar domači kraji so nekaj posebnega. Toliko lepota je na enem mestu, lepa so srečanja z ljudmi, lepo je, ko se počutiš spet človek, lepo je, ko vidiš, da živi še nepokvarjen mlad svet, kako še ni prenehala vzgoja srca.

Povem vam, da sva komaj čakala dan republike, ko sva v petih dneh in pol dvakrat obšla domžalsko pot spominov. Želim se še enkrat zahvaliti za vse, saj je bil to za naju lep, res lep doživljaj; pot iskrenosti, prijateljstva.



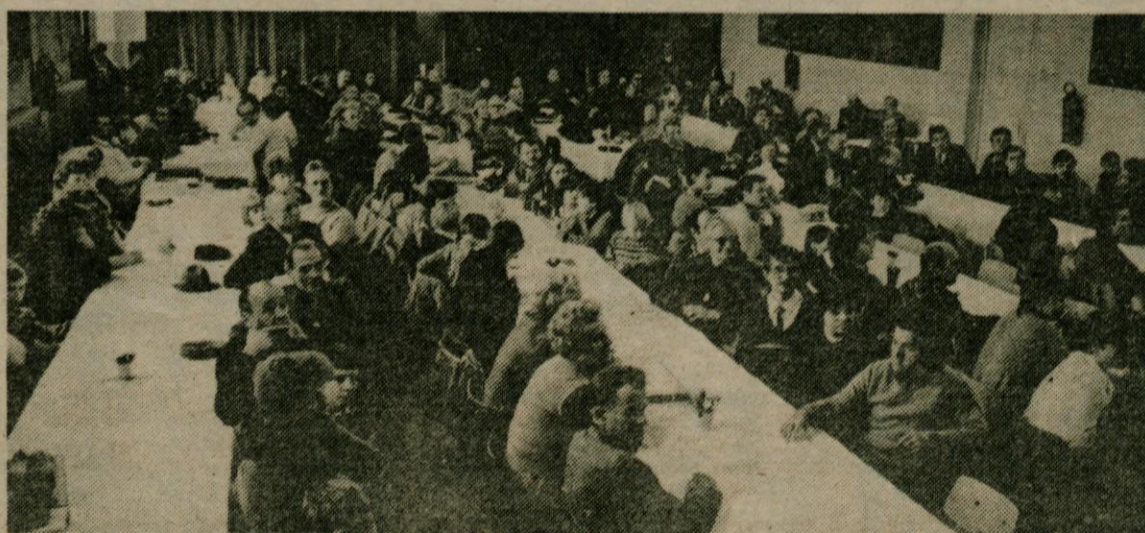
JANEZ PORENTA, PD Delo:

S šolo Vita Kraigherja imamo v PD Delo poseben sporazum, saj skupaj hodimo na akcije oz. po domačih transverzalnih poteh. Mene je denimo za vašo pot navdušil urednik Ivan Leben. Od naše skupine 12 pohodnikov je pot končalo 5 delavcev Dela. Učenci o dogodkih iz let 1941-1945 premalo vedo, zato je prav, če se jim predoči ta doba. Na poti smo posneli album fotografij in ga za spomin podarili prizadevnim domžalskim organizatorjem. Lepa doživetja, ohranjanje spominov NOB – to je več kot le navadna transverzala.



JASMINA BEVC, učenka, 11 let:

Tudi jaz se navdušujem nad hribi, saj je to postal že domžalski konjiček. Oče in mama sta nam mladim dala spodbudo, tako da smo pravzaprav bili že zelo kmalu spodbujeni za ta zdrav šport. Ata in mama sta nam dala tudi vzor dveh ljudi, ki imata rada naravo. Skozi hojo, obiskovanje krajev, spomenikov in obeležij mladi spoznavamo tudi zgodovino NOB.



Slavna podelitev spominskih značk »Pot spominov NOB« je bila tokrat v Delavskem domu na Viru.

Hrenovke, klobase, salame iz Štude

Nekaj dni pred novim letom je steklo delo v novem objektu podjetja „Meso Kamnik-Domžale“, to je v predelovalnem obratu, ki se nahaja v Študi. To je objekt, ki pomeni uresničevanje regijskega sporazuma o delitvi klavniške in predelovalne industrije za to območje. Četudi v Sloveniji ni prišlo do uresničitve vseh takih dogovorov, so v obeh sosednih občinah vendarle uspeli z združitvijo sredstev obeh občinskih skupščin: Delikatose iz Ljubljane, Kočne iz Kamnika in Napredka iz Domžal. O tej novi pridobitvi oz. delu v obratu (nahaja se neposredno ob stari klavnici) je spregovoril tehnični direktor podjetja „Meso Kamnik-Domžale“ VIKTOR SRŠA.

V primeru predelovalnega obrata v Študi gre za novogradnjo, v kateri je na voljo 300 m² novih proizvodnih površin oz. najsodobneje urejenih in opremljenih prostorov. Pridobljeni so hladilni prostori, razsekovalnica, strojna delavnica, tehnični del, ohlajevalni del – skladišče ter pomožni prostori. Novo kotlovnico še izgrajujejo oz. dopolnjujejo, prav tako bodo dogradili še del hladilniških zmogljivosti.

Novi prostori – še višja kakovost

Z novimi prostori se združujeta naposled oba predelovalna programa, tako iz Kamnika, kot tudi iz Domžal. Obe predelavi sta sloveli že pred to novogradnjo po odlični kakovosti

izdelkov, po katerih sta sloveli tudi izven občine. Združitev znanj, tehnologije, strokovnjakov bo nujno prišlo tudi do še večje kakovosti, kar je tudi eden od namenov združitve obeh predelav. Poleg tega (to je naslednji namen) pa bo moč seveda zagotoviti tudi večji asortimant izdelkov in večjo kakovost izdelanih proizvodov. Le ti v glavnem pokrivajo potrebe delovnih organizacij, ki smo jih uvodoma že omenili.

Kateri bodo izdelki iz Štude?

Proizvodni program tega novega obrata obsega zelo široko paleto različnih izdelkov. Na njem so različne hrenovke, posebna salama, pariška salama, blejska salama, tirolska salama, letna salama, kamniške klobase, vse vrste prekajenega svinjskega mesa, planinski želodec, trajna suha klobasa, pa pečenice in tlačanka. Posebna značilnost te proizvodnje bo šobelj oz. tuhinjski želodec s kašo, ki bo nekakšna zaščitna znamka nove proizvodnje.

V tem obratu vse strojne naprave še ne delajo v celoti in se pojavljajo še določene zagonke težave. Po odpravi nekaterih pomanjkljivosti naj bi stekla že kmalu popolna proizvodnja. Tedaj bodo v tem obratu dnevno proizvedli že po predvidenem razširjenem asortimanu proizvodov kar 4.000 kg vseh vrst mesnih proizvodov. B.

SKUPNA STROKOVNA SLUŽBA
SAMOUPRAVNIH INTERESNIH
SKUPNOSTI DOMŽALE
Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
dela in naloge:

REFERENT ZA OD IN BLAGAJNIŠKO POSLOVANJE

Pogoji za zasedbo:

- srednja šola ekonomske smeri
- eno leto delovnih izkušenj

Delovno razmerje se sklepa za določen čas (nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom) s polnim delovnim časom. Nastop dela 1.3.1985. Pisne prijave z dokazili sprejema Skupna strokovna služba SIS Domžale, Ljubljanska cesta 36, 8 dni od objave. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh od izbire.

Rudi Čačinovič v Domžalah

O mednarodnih odnosih, o odnosih Jugoslavije s sosedi in še posebej o položaju Koroških Slovencev, Slovencev v Italiji in na Madžarskem.

Govoriti danes o mednarodnih odnosih, na pragu 1985. leta, je prav resno početje. Še toliko resnejše je to, če pomislimo, da poleg Spilbergove „Vojne zvezd“, ki razburja staro in mlado obstajajo tudi resni načrti podprti z milijoni dolarjev, ki jih predsednik Reagan namenja neki drugi, veliko resnejši „Vojni zvezdi“, ki ima lahko resne posledice za vse človeštvo.

„Mednarodni odnosi niso bili še nikoli slabši kot so danes“ je poudaril član Predsedstva Skupščine SR Slovenije in predsednik Komisije za mednarodne odnose v Skupščini SR Slovenije Rudi Čačinovič, ki je v skoraj enournem uvodnem delu razgovora, ki so ga pripravili Klub samoupravljancev Domžale, Osnovna organizacija Zveze komunistov Centra strokovnih šol in Marksistični krožek Centra strokovnih šol orisal trenutne razmere v mednarodnih odnosih, ki jih poleg drugega slabša tudi mednarodna gospodarska kriza. Dialog med velesilama je po Madžarskem sestanku skoraj zamrl in sedaj vsa svetovna skupnost nestrpno pričakuje rezultate dvogovora in vpljudnih nasmeškov, ki jih radodarno delita Gromiko in Shultz na zenevskih srečanjih.

V nadaljevanju je Rudi Čačinovič nanizal elemente, ki tvorijo vsebino naših odnosov s sosedi, na koncu pa se je dotaknil še položaja Slovencev v zamejstvu.

Aktualna vprašanja in dolgoletne izkušnje na področju mednarodnih odnosov Rudija Čačinoviča so bile neposreden izziv vsem prisotnim v dvorani, ki jih je bilo več kot sto, da mu postavijo različna vprašanja. In teh kar ni bilo hotelo zmanjkati. Poslušalci so hoteli izvedeti kaj več o Albaniji, razmerah na Poljskem, odnosu religije in politike, številna ekološka vprašanja in problemi (tudi Tara) so razgibali prisotne in ne nazadnje je bilo postavljeno tudi zanimivo vprašanje odnosa oddaj v italijanskem jeziku na RTV Koper.

Očitno je, da so pripravljenci razgovora v Domžalah za malce hladne prostore Restavracije Slamnik izbrali prave teme in pravega sogovornika. Upamo le, da ne bo ostalo samo pri tem razgovoru.

mag. Aleksander Čičerov

— KONEC —

OBČINSKI POROČEVALEC



Takole v Študi nastajajo pariške salame.



Kraljestvo svežih hrenovk...

Domžalčan Drago Flis, novinar radia na poti po svetu:

Izraelska srečanja 5

„Kaj preveč zadovoljen nisem bil, okoliško albansko prebivalstvo do nas pravoslavnih menihov ni bilo preveč gostoljubno. Celo napadli so nas, požgali del samostana“, pravi menih.

„Oče je oficir, jaz pa sem se „zamo-našil“. Srečal sem se z nekaj drugimi menihi in prepričali so me, to je bilo potem usodno,“ je dejal pravoslavni menih.

„Pri nas v pravoslavni cerkvi ni kakšnega posebnega miselnega zagona. Saj veste, papje se ženijo, poglavito je gospodarstvo, tako seveda kakšnega posebnega študija ne more biti, meništva je pri nas bolj malo,“ se spomni stare domovine, za katero ne ve, ali se bo še kdaj vrnil ali ne.

„Toda z Grki je težko,“ se pritožujeta oba z Ilijem.

„Grška uprava cerkve ima moje papirje, vse o izobrazbi, posvetitvi in drugih stvareh, ki so pomembne za moj duhovniški položaj. Prior ima papirje večkrat zaklenjene v skrinji. Jaz bi rad odšel iz Betlehema, kam drugam, morda nazaj v Jugoslavijo, kjer duhovnikov manjka, toda ne pustijo me. Cerkev je še hujska kot stalinizem, no, saj navsezadnje je tudi Stalin študiral pravo slavno teologijo,“ se zasmeje oče Ilija in pokaže svoje redke zobe.

Betlehem je popolnoma arabski kraj. Edino kar je v Betlehemu židovsko, je novourejena izkopanina na griču sredi mesta. Po židovskem izročilu naj bi bilo tam rojstno mesto kralja Davida, ki je bil eden prvih židovskih vladarjev. Toda tudi to rojstno mesto se zdi v Betlehem nekako privlečeno, na novo postavljeno.

Oče Gabriel je stari arabski kristjan, ki v Betlehemu žalostno stoji pred svojo aramejsko-asirsko cerkvo v kateri ni obiskovalcev. Pokaže mi aramejski prepis svetega pisma, star več kot 18 stoletij, prvi del je napisan z roko celo v starodavni aramejski. Oče Gabriel ima v Betlehemu in okolici kakih 400 vernih družin, čeprav vsi ne hodijo k maši.

Sobota je, Arabci so na živilski trg v Betlehemu pripeljali svoje koze, ovce in kokoši. Debel trgovec z Arafatovim pokri-valom stehta dve kokoši, takoj zatem jih oglavi in jih proda za izraelski denar. Starka prodaja avokado in mango, sadeže, ki jih pridelujejo tudi na zahodnem bregu Jordana, saj je tam podnebje ugodno, razmeroma dovolj pa je tudi vode, saj Jordaa, ki sicer ni posebno široka reka, vendar daje dovolj vode za namakanje.

Glavni trg v Betlehemu je ves bel in čist. Na občini vlada arabski župan Elias Frej, ki je latinski kristjan. Pred dvema letoma so mu židovski teroristi nastavili bombo v avtomobil, ki je eksplodirala in Frej je sedaj župan na vozičku. Za red pa skrbi

policist z Davidovo zvezdo, če je potrebno lahko pokliče tudi vojaško enoto iz bližnjega izraelskega taborišča. Toda tega ni treba, Betlehem je tako mirno mesto.

Nazaj v Jeruzalem se peljem s turškim konzulom, ki predstavlja eno redkih islamskih držav, ki imajo še vedno odnose z Izraelom.

„Hitro sem se naučil hebrejščine in arabščine, vsaj slovnično sta si precej podobni. Že dolgo imamo konzulat v Tel Avivu, upam, da ne bomo pretrgali stikov z Izraelom, sicer bom izgubil lep položaj. Kar vzljudil sem Izrael, sedaj bi težko odšel,“ pravi dobrodušen turški konzul, medtem pa se na jeruzalemskih gričih že pokažejo nebotičniki, s katerimi so Izraelci napolnili to staro mesto. Sedaj je v Jeruzalemu od približno 400 tisoč prebivalcev kar 270 tisoč Židov in le 85 tisoč Arabcev, preostalo pa so kristjani, ki govorijo arabsko in Armenci. Seveda prevladuje židovstvo, ki skuša biti vsaj kolikortoliko tolerantno do drugih ljudstev in ver, toda židovstvo je v Izraelu prvo in vseogočno.

Seveda Židje morajo živeti, povsod so jih preganjali, ker so bili drugačni. Vrnili so se domov, v staro ognjišče, od tam pa seveda pregnali tiste, ki so bili tam pred njimi – Arabce. Židje so Arabce iz svojih domov izganjali nasilno. V vojni za neodvisnost so židovski komandosi vneli v kakšno vas, ustrelili nekaj ljudi, drugi pa so pobegnili, prazen prostor pa so potem naselili Židje, ki so prišli iz vsega sveta.

„Mi smo naredili naša grozodejstva, Arabci njihova, toda morali bi vse to nekako pozabiti in začeti z novim življenjem,“ pravi študent, ki talmundski zakonik študira kar na letališču.

„Ali je to tvoje sveto pisanje, talmund?“ vprašam.

„To je samo njegov majhen del, to so knjige, tega ne dajo niti na elektronske čipce, vse to bo ostala samo hebrejska knjiga,“ pravi židovski študent teologije in pogladi paragrafe, pisane z židovskimi pismenkami.

Star Žid se z letališča Ben Gurion odpravlja v Evropo. Izraelskim finančnim oblastem mora pokazati odrezek državne banke, po katerem je plačal 300 dolarjev nepovratnega davka na dolarje, ki jih je kupil za potovanje v tujino. Na hitro mi je povedal, da je iz Berlina, njegova žena pa je pristna berlincanka, bil pa je nekoč tudi v Jugoslaviji, „v Abaziji“, je dejal, kar je bila najbrž Opatija.

Izraelsko prebivalstvo je neverjetno različno, tukaj ni nobenih zunanjih značilnosti Židov, kot na primer dolgi ukrivljeni nosovi, nakodrane lase, upognjen hrbet, nič samo skupna zavest pripadnosti židovstvu,

kar je v Izraelu postal tudi popoln narod, saj imajo tudi nacionalni jezik – Hebrejščino, ki je prav neverjetno hitro iz mrtvega jezika postala živ, govornen jezik.

Kontrola pred vstopom v letalo je spet zelo zabavna. Glede tega so Izraelci zelo strogi, najbrž imajo prav. Miličnica v civilu, ki mi pregleduje kovčke, je Židinja, toda kdove od kod, preveč je uradno zopna, da bi jo vprašal. Ima okrogel obraz, plave lase ima z gumico povezane v majhen ponijev repek, njen nos je zaokrožen in malo prevelik, sredi lica ima večjo pego. Ko se vendarle malo nasmehne, vidim, da ima sprednja sekalca razmaknjena. Miličnica se gre psihološko spraševanje: kje pa ste bili, kaj ste delali, ali ste bili prvič v Izraelu, ali vam je kdo kaj dal za sabo? ...

„Saj vse vem, gospodična, zakaj to sprašujete, najbolj nevarno je, če ti nekdo nekaj da, potem nenadoma izgine, v stvari pa je eksploziv.“

Toda Židinja z močnimi boki reagira tako kot bi vsak uradnik na svetu: ne mara, da bi človek, ki ga obdeluje, razumel, ali se celo vtičal v njeno delo in za vsemi Arabci me pošlje še enkrat v vrsto. Izraela mi je že malo dovolj. V tej državi imajo Arabci celo prednost, potem morda evropski Židje in šele nato drugi. Arabci imajo prednost pač zato, ker Židje hočejo dokazati, da jim nočejo nič hudega.

Končno me okrogla Izraelka spusti k pultu za prijavo poleta. Toda tam predstavnik ciprske letalske družbe za Jugoslovane spet nima sedežev, vse Arabce spusti naprej. Skupaj s fanti, iz polhovgrajske Hoje, ki so v izraelskem Eilat opremljeni hotele in nekaj Arabci, moramo spet počakati naslednje letalo, ki odleti pozno v noč, seveda pa ljubljanska bližnjehzodna povezava iz Larnace ne čaka. Toda izraelskemu predstavniku ni mogoče ničesar dopovedati, to je pač bližnji vzhod in Izrael je vse bolj doma.

Po poletu skozi Larnaco, Atene in Beograd se doma ob jutranji kavi v 1000+1 noči pogovarjam z domačim miličnikom, ki ga je pred desetletjem v prejšnjem poklicu pot ravno tako zanesla v Izrael:

„Bil sem v Ašdodu, avtocesta od Tel Aviva je bila že zgrajena, drugače pa še ni bilo veliko, vse se je zidalo,“ pravi miličnik. Seveda, tudi Izrael so pomagali graditi Jugoslovani. Veliko je zvez z Izraelom, zakaj jih navsezadnje ne bi bilo še več?.

Mala anketa:

Majhne trgovine – velika ponudba



JOŽI ŠTREKAR, cvetličarka v SPB-2:

Ponudba med cvetličarji je v Domžalah zelo velika, zato se seveda tudi midva z možem po svojih najboljših močeh trudiva, da ugodiva svojim strankam. V novem lokalu nasproti Milice, prej sem delal pri stari Lenčkovi slaščičarni, je na voljo 41 m² površine, nudim pa rezano cvetje, lončnice, aranžmaje, dekoracije za poslovne prostore, slavnostna kosila, bankete, na voljo imam suho cvetje, pa sveče vseh vrst. Ljudje dajo pozimi aranžirani s suhim cvetjem staro posodje, likalnice, različne steklene posode, buče in drugo, da nadomestijo sveže cvetje. Domiselni so, škoda je le, ker me nekatere stare stranke še niso našle.



BERTA PAVLI, trgovina s sadjem in zelenjavo:

V SPB-1 imam novo trgovino, v kateri sem izbor sadja in povrtnin še razširila. Lokal je v kompleksu SPB-1 precej skrit. Stranke želim opozoriti, da v novi trgovini dobijo prav vse, kar nudi Etina tovarniška prodajalna v Kamniku. Po istih cenah. Zimska ponudba? Poleg Etinih proizvodov imam na voljo radič, črno redkev, južno sadje, sadne sokove, sirupe, brstični ohrovt, paradiznik za pizze in drugo. Trudim se, da je sadje sveže. Sicer pa pri meni – kdor želi samo „debelo“ sadje – tako tudi dobi, saj sem zato tu, da ustrezem svojim strankam.



VERONIKA SITAR, usnjena galanterija:

V Domžalah imam tale lokal pri Slovenijaavto odprt že 11 let. V svojem delu sem se specializirala kot trgovina z ekskluzivnimi modeli, zlasti ženskih torbic in pasov. Trudim se, da bi bile tile izdelki čim bolj ekskluzivni, s svetovno modo čim bolj v korak. Sama kreiram te modele in reči smem, da so sodobno zasnovani. Da bi to dosegla, grem vsako leto nekajkrat na svetovne sejme Offenbach, Frankfurt, saj le tako svojim strankam zagotovim, da so njihove torbice narejene po aktualni modi.



NIJAZ ARIFI, Dobrota, prodajalna bureka:

Lokal smo odprli že pred časom, in kazalo je, da bo dobro obiskan. Vendar se je kasneje obisk v lokalu nekoliko zmanjšal. Gostom nudimo 3 vrste bureka, jogurte, kavo in različne brezalkoholne pijače. Čudi me, da gostje lokala v jutranjem času ne obiščejo v večjem številu, saj pomeni odlično obogatitev jutranje ponudbe za zdrav zajtrk. V „Dobroti“ se trudimo, da gostom ponudimo vse najbolj sveže, higienško neoporečno, kar so že potrdili z več pregledi. Čistoča v lokalu je na prvem mestu in zato lahko svoje goste samo povabim, da nas obiščejo.

Zlata poroka Ogrinovich iz Mengša

Bolj poredkoma se zgodi, da zakonca praznujeta 50 let skupnega življenja! To pot sta to NEŽA in JOŽE OGRINOVA iz Mengša, Partizanska 40. Na zlatoporočni slovestnosti jima je spregovoril predsednik SO Domžale Karel Kušar in nanizal nekaj podatkov iz njunega življenja.

Mama Neža se je rodila 21.1.1902 leta v Dolah pod Trojico pri Moravčah. V kajžarski družini se je rodilo 9 otrok, zato je otroštvo minevalo v pomanjkanju, brez tiste veselosti, ki je pogojena v sredstvih za primerno preživljanje. Osnovno šolo je končala v Moravčah, vendar je morala že z dvanajstimi leti začeti delati na različnih kmetijah kot dekla in se nazadnje znašla pri graščaku Staretu v Mengšu.

Ata Jože je bil rojen 26.2.1907 v Mengšu, v družini, v kateri se je rodilo kar 15 otrok. Tudi njegova mladost je minevala ob pomanjkanju in prizadevanju za boljši kos kruha. Po končani osnovni šoli je prijel za zidarsko delo, ki ga je opravljal kot kvalificirani

zidar vse do upokojitve 1962. leta pri raznih gradbenih podjetjih.

Neža in Jože sta se spoznala v Mengšu in se 13. januarja 1935. leta poročila. Kar deset let sta živela v različnih najemniških stanovanjih in si končno leta 1945 ustvarila lasten dom, v katerem živita še danes.

V zakonu se jima je rodilo troje otrok, vendar sta jima ostali le dve hčerki, ki sta poročeni v Mengšu in se sedaj skupaj s petimi vnuki radi vračata k rojstnemu kraju.

Preživela sta skupaj mnogo težka obdobja, med njimi tudi vojno viхро, ko sta znašla ohraniti človeško in narodno pokončnost. In če preživljata sedaj lepo sedanost, tedaj jima

želimo še mnogo sreče in topline, miru in zdravja ter uživanja bogatih sadov, ki jih prinaša jesen življenja. S to željo je sklenil misli tudi predsednik Karel Kušar.

Dedek Mraz na Zlatem polju

V soboto, 29. decembra 1984 je malčke naše KS ob 17. uri obiskal dolgo pričakovani Dedek Mraz. Že nekaj pred omenjenim časom je bil hodnik bivše podružnične šole v celoti zaseden, saj so se na povabilo odzvali skoraj stoo odstotno. Vsi so Dedka Mraza nestrpno pričakovali, medtem ko se je le-ta in njegovo spremstvo v bivši pisarni pripravljalo na nastop. Ko se je na prizorišču pojavil „lev“, so vsi obstali, nekaterim malčkom je zastal dih, drugi so se ga tako ustrašili, da so se spustili v jok in matere so imele kar dosti dela, da so jih umirile. Po prijetni igrici, se je pojavil ta stari – dobri Dedek Mraz in otročičke lepo nagovoril. Dejal je: „Četudi sem star in že težko hodim, sem kljub temu prišel med vas, saj vas imam rad in vsi ste moji!“ Ko je otročičke zaprosil, naj mu kdo kaj pove ali zapoje, je pa vsem zmanjkalo poguma, le Peter se je korajžno predstavil in recital kratko pesem o Dedku Mrazu. Dobil je zato nekaj več bonbonov. Potem pa je vsakega posebej skromno obdaril. Na koncu se je v imenu malčkov in pa v imenu KK SZDL Zlato polje Dedku Mrazu in njegovemu spremstvu zahvalil tov. Jeras in ga poprosil, da nas naslednje leto zopet obišče.

V. Jeras



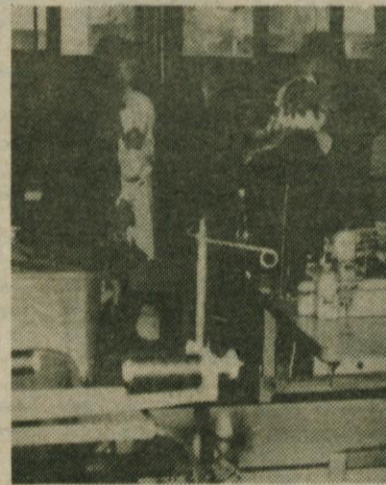
Zlata poroka Neže in Jožeta Ogrina. Predsednik SO Domžale Karel Kušar podeljuje priložnostno darilo zlatoporočencema.

Utrip KS Moravčev v letu 1984

Vesti iz naše krajevne skupnosti se le poredko pojavljajo na straneh našega občinskega glasila, zato je prav, da bralce seznanimo o dogodkih v naši krajevni skupnosti v preteklem letu, ki so nam ostali v najlepšem spominu. V posameznih društvih in organizacijah se trudimo, da bi bilo počutje občanov v naši krajevni skupnosti lepo, da bi čutili našo željo, obogatiti prosti čas z dobro proslavo, srečanjem in podobno. Vsekakor pa pričakujemo tudi še večje vključevanje ljudi v posamezna društva in družbene organizacije, da bo prosti čas, ki ga sicer nimamo veliko, bogato izkoriščen.

V prostem času se moramo bolj posvetiti tudi samoupravnemu delovanju v krajevni skupnosti, kajti le z aktivnim delom v delegacijah SIS in organih krajevne skupnosti bomo lahko interese naših občanov realizirali v planih SIS občine in republike. Vsak občan ima pravico in dolžnost izraziti in zahtevati rešitev nerešenih vprašanj na področju komunale, socialnega varstva, izobraževanja itd.

Čeprav si prizadevamo za večjo povezanost med društvi in KS ter DPO želimo, da se le-ta še izboljša. Prav tako moramo poglobiti povezanost z osnovno šolo, da bodo mladi po končanem osnovnem šolanju našli mesto v mladinski organizaciji, katere delovanje mora postati plodno. Zelo dobra pa je že povezanost z nekaterimi delovnimi organizacijami, kot sta Rašica in Termit, ki sta istočasno tudi največji TOZD v naši krajevni skupnosti.



Srečanje starejših občanov smo združili tudi z ogledom proizvodnih prostorov TOZD Konfekcija Moravče. Potek dela je obrazložila vodja TOZD tov. Alenka Pavko. Zanimanje starejših občanov za proizvodnjo v Rašici je bilo izredno veliko.



V mesecu decembru je KO RK Moravče skupaj s KS organizirala srečanje starejših občanov v prostorih Rašice TOZD konfekcija Moravče. Številni občani so se srečanja tudi udeležili, z zadovoljstvom pa so sledili tudi kulturnemu programu, ki so ga pripravili učenci OŠ Jurij Vega Moravče in Dekliški zbor KUD Tine Kos Moravče.



Sedaj že tradicionalna podelitev priznanj zaslužnim kvodajalcem Moravške doline, ki je vsako leto ob dnevu republike. Lani je priznanje za 40-krat darovano kri prejel tov. Vesel Marjan iz Moravč. Poleg programa, ki so ga izvajali učenci OŠ in člani kulturnega društva, so sodelovali tudi mladi iz Krajevne skupnosti Peče, kajti KO RK Moravče združuje tudi člane v KS Peče in Velika vas—Dešen.



Delegacija KS Mršinci iz občine Čačak, ki je pobratena z našo krajevno skupnostjo, nas je obiskala v mesecu maju lani. Dvodnevno srečanje je bilo iskreno in pristrčno, zato so naši gostje odšli domov z lepimi vtisi o naši občini in krajevni skupnosti. Na poti po krajevni skupnosti so si ogledali industrijske obrate, pristno pa je bilo tudi srečanje z vaščani Hrastnika, ki so jim pripravili toplej sprejem.

Četrto stoletje za izobraževanje

O nedavni razstavi akademske slikarke Vere Terstenjak-Jovičič:

Eruptivna slikarska izpoved naše rojakinje

Sredi decembra – točneje 13.12.1984 so v kulturno-informativnem centru SFRJ na Dunaju odprli razstavo oljnih del – platen akademske slikarke, sicer domžalske rojakinje Vere Terstenjak-Jovičič. Umetnica je ob prisotnosti mnogih uglednih gostov iz avstrijskega kulturnega in javnega življenja predstavila v glavnem platna velikih dimenzij z dinamičnimi motivi magmatskih struktur, erupcij in prabitnosti.

Uvodoma je ob prisotnosti direktorja kulturno-informativnega centra na Dunaju Mirka Aksentijevića in dr. Nicka, predstavnika Organizacije združenih narodov spregovorila tov. Senka Pešič, soproga ambasadorja SFRJ na Dunaju. V plastičnih orisih je nakazala vsebinska in formalna izhodišča umetniškega delovanja Vere Terstenjakove, katere razstava v likovnih dunajskih krogih zelo odmeva.

Razstava, ki bo odprta do konca januarja, bo kasneje dopolnjena zažvela tudi v dunajskih prostorih OZN, avtorica pa ima tudi že dogovorjen termin za razstavo v zasebni galeriji Tainach v Celovcu.

Občinski ljudski odbor je namreč v decembru 1959 sprejel sklep o ustanovitvi vzgojnoizobraževalne institucije za izobraževanje odraslih in odraščajoče mladine – Delavske univerze, katere delovanje je bilo v vseh 25 letih tesno vpeto v okolje, pri tem pa se je in se včasih še danes srečuje tudi z vprašanji eksistence, čeprav 100 in več tisoč delavcev, kmetov, gospodinj, otrok in mladine, pripadnikov enot štabov CZ, članov in aktivistov družbenopolitičnih organizacij, članov samoupravnih organov, delegatov in drugih, ki so bili kadarkoli vključeni v katero izmed oblik izobraževanja, dokazuje ravno nasprotno.

Oblike izobraževanja

Iz korenin, ki jih iščemo v skromni in amaterski dejavnosti Ljudske univerze, ki je postavila temelje za nekatere oblike splošnega izobraževanja in usposabljanja, je pognalo razvejano drevo, katerega veje nosijo:

- idejnopolitično izobraževanje,
- družbenopolitično izobraževanje,
- obrambno usposabljanje,
- družbeno izobraževanje,
- strokovno izobraževanje,
- splošno izobraževanje,
- jezikovno izobraževanje.

Glav slednje se je v zadnjem času izredno razmahnilo. Trenutno teče 20 tečajev tujih jezikov v treh zahtevnostnih stopnjah. K temu je zlasti pripomoglo dobro sodelovanje in povezava z osnovnimi šolami v vsej občini, prizadevanja pa tečejo tudi v smeri vključevanja drugih jezikovnih področij in večjemu sodelovanju z VVO in OZD.

Na poti k še boljši organiziranosti

Skozi vseh 25 let se je Delavske univerze nenehno prilagajala nastalim razmeram, bila je fleksibilna, nenehno je snovala nove programe, oblike in metode delovanja, pridobivala nove sodelavce in zagotavljala ustrezne učne pripomočke in učno tehnologijo. Pri tem pa ji ni bilo vedno lahko, vendar je našla veliko razumevanja, pripravljenosti, odgovornosti in zavzetnosti tudi v zunanjih sodelavcih.

„Pri našem delu in pri naših prizadevanjih nas bo tudi v bodoče vodilo spoznanje, da je znanje, ki ga posameznik pridobi v času rednega šolanja lahko samo osnova, ki jo je potrebno nenehno dograjevati in izpopolnjevati z najnovejšimi izsledki in spoznanji teorije in prakse na strokovnem, gospodarskem in političnem področju,“ je na slovesnosti ob 25. letnici Delavske univerze in 80-letnici knjižnice poudarila tov. Metka Zupanek, direktorica Delavske univerze.

Množica oblik izobraževanja, ur, tematik

Samo v zadnjem 5-letnem obdobju je bilo izvedenih 2.182 različnih oblik v skupnem trajanju 22.088 ur, v katere je bilo vključenih 94.430 slušateljev. Povprečno je bilo letno organiziranih 436 izobraževalnih oblik, različnih vsebin in obsega oz. 4.418 izobraževalnih ur. Za izvedbo takšnega števila izobraževalnih oblik, s sorazmerno kratkim časom trajanja, povprečni čas je cca 10 ur, so bili potrebni veliki organizacijski napor, pri tem pa ne moremo mimo dejstva, da na tem področju v okviru Delavske univerze delajo le 3 delavci.

V tem obdobju pa se je uspešno razvijala tudi tiskarska dejavnost, ki vse od leta 1969 pridobiva tako na kakovosti kot kvantiteti. Tako danes obratujejo 4 stroji za tisk iz plošče in en knjigotiskarski stroj, samo v zadnjih dveh letih je bilo nabavljenih vrsta osnovnih sredstev, katerih današnja vrednost znaša blizu milijarde, vse to pa ne bi bilo mogoče brez odrekovanja vseh delavcev Delavske univerze. Ker smo o Občinski matični knjižnici veliko pisali že v lanskem letu, le omenimo, da se od leta 1968 uspešno razvija v okvirju Delavske univerze in da pričakujejo, da bo letošnje leto mejnik, ki bo v interesu vseh delovnih ljudi in občanov v naši občini postavil delovanje knjižnice na nove temelje, ko Občinska matična knjižnica ne bo le mesto skladiščenja in izposoje knjig, temveč center množične kulture.

Podeljena priznanja

Ob tej priložnosti so bila vrsti zunanjih in notranjih sodelavcev podeljena priznanja, Delavski univerzi pa je v imenu družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine ob njeni 25-letnici čestital tov. Miroslav Birk, predsednik OS ZSS ter delavcem izročil listino o priznanju.

Prepričani smo, da je bila 25-letnica Delavske univerze za vse njene delavce in sodelavce ne le priložnost, da pregledajo dosežanje uspešno delo, temveč vzpodbuda, da še naprej posredujejo svoja znanja in spoznanja vsem, ki so zainteresirani za pridobivanje pomembne družbene vrednote – znanja. V.V.



OBČINSKA MATIČNA KNJIŽNICA IN ČITALNICA

Za dolge zimske dni

Občinska matična knjižnica in čitalnica vam za krajšanje dolgih zimskih večerov lahko ponudi nekaj knjižnih novosti s slovenskega knjižnega trga.

Na knjižnih policah že lahko najdete ponatis Kocbekove zbirke novel STRAH IN POGUM, ki je prvič izšla leta 1951 za tokratni ponatis pa je poskrbela Mladinska knjiga. Vsako leto ob njegovem izteku Prešernova družba izda svojo zbirko. Letos bi še posebno pozornost zaslužila roman Polone Škrinjar ČRNI ČLOVEK in ŠOLA ZA ČAROVNIKE Miška Kranjca, v kateri mladim bralcem govori o predmetih, ki jih niso, jih ne in jih ne bodo nikoli učili v prav nobeni šoli, čeprav bi z njimi zelo bogatili naše življenje. Jože Vidic, avtor številnih pričevanj iz NOB (Sedem krst za Ronkarjevo družino, Po sledovih črne roke, Zločin pri Lenartu), je zopet pripravil novo delo – KRIK V DRAGI, v katerem je osrednjo pozornost posvetil taborišču Begunje, streljanju talcev na Gorenjskem (med drugim tudi na Brezjah pri Krtini, v Jaršah in bistriskem mostu) ter gestapovcu Druschkeju in pričevanjem o njem.

Prijateljem napetega branja priporočamo nove knjige zbirke Zenit: Klaus Manna MEFISTA (o rojevanju nacizma skozi oči gledališčnika), Josepha Rotha KAPUCINSKA GROBNICA (o Slovencih na avstrijskem, ki se ne morejo vziveti v novo resničnost) ter roman o vohunskem rušenju Alžirije po njeni osvoboditvi – o akciji ŠKORPIJON. Izšel je tudi nov roman priljubljene Victorie Holt SEDMA DEVICA in Sandre Parette ŽENSKAR. Opozarjamo tudi na svetovno uspešnico o nepojasnjenih umorih menihov v srednjeveški knjižnici Umberta Eca IME ROŽE.

Mladim bralcem priporočamo novi knjigi Sinjega galeba DEČEK IN REKA (Henri Bosco) in ČEZ LETO IN DAN (Anne Stallworth).

S področja računalništva pa ponujamo noviteto HIŠNI RAČUNALNIK. Najmlajši bodo za počitniške dni lahko izbrali med PRIGODAMI KOZE RUNIGUNDE, Kristine Brenkove, Miroslava Slane JOJ, NE VEDI SE KOT SLON, Josipa Vandota ROŽO Z GORE, novimi slikanicami MIKEC LOVI DAN, Dimnikar je črn grof, Kužmucke, Rudolfovimi slikanicami o PAPAĞAJU VPRAŠAJU ter Kajetana Koviča o PAJACKU IN PUNČKI.

Tokrat torej o knjižnih novostih v knjižnici. Vabimo vas na obisk in upamo, da boste našli primerno knjigo. Prihodnjič pa o periodiki.

Cveta Zalokar-Oražem



Trenutek z otvoritve razstave Vere Trstenjak-Jovičič na Dunaju.

Spet razstava ročnih del Društva invalidov

Po dveh zelo uspešnih razstavah članov Društva invalidov Domžale se je že kmalu pojavila zahteva, da se pridni ustvarjalci – člani društva predstavijo vnovič. Idejo so sprejeli in ob veliki prizadevanosti vseh članov na čelu s tov. Jankom Veitom, predsednikom društva in tov. Janom Čevkom, tajnikom društva, so v predverju Hale KC pokazali več kot 250 izdelkov različnih tehnik ročnega dela.

25 navzočih razstavljalcev, gostov in drugih je v kratkem otvoritvenem govoru pozdravil predstavnik OK SZDL Domžale – koordinacijskega odbora za družbeni položaj in aktivnost invalidov Franc Kladičnik. Opozoril je na veliko delovno zagnanost tistih, ki so sicer tako ali drugače telesno oškodovani in podčrtal rezultate takih ustvarjalnih naporov.

V kulturnem sporedu so se vnovič predstavili s priložnostnim programom učenci OŠ Olge Avbelj in popestrili svečanost.

Vsekakor gredo razstavljalcem in organizatorjem razstave tudi ob tej priložnosti vse čestitke ob mnogokrat izraženi želji: še nam pokažite rezultate dela vaših neutrudnih rok!

M.



V enem letu dve razstavi ročnih del društva invalidov. Posnetek z razstave v decembru.

LITERARNI KOTIČEK

POZABLJENO

S tran s to zaprašeno maškarado!
Okostnjaki, odvrzite spačene maske!
Ne vem kaj počnem med njimi
še sama prašna in pozabljena.
Vse je kot na podstrešju, preraslem s pajčevinami:
sesirjeno mleko v steklenicah,
kislo vino v napol razbitih kozarcih
in plesnivi kosi, nekoč tako dobre potice,
na od moljev razžrtem preperem umazanem prtu...
Ostanki posušenega sadja leže vsepovsod,
tudi po tleh,
kot črne packe na dušah vseh,
ki so se nekoč tu gostili,
name pa pozabili in odšli.
Požrla jih je prihodnost, novi in drugačni časi.
Tu pa je ostalo vse tako kot so pustili,
popolnoma tiho in negibno...
Zaman odmeva moj nemi klic obupa
okostnjaka med okostnjaki,
s praznino namesto oči.

ŠINKOVEC Darja
Izbrala: Cveta Zalokar-Oražem

35 let KK Domžale

V Klubu se je po prihodu v slovensko ligo pričelo resneje delati z mladimi, zato je samoumevno, da so prišli sčasoma tudi prvi rezultati takega ravnanja. Pionirji KK Domžale so leta 1962 postali prvaki Slovenije, prav tako so uspeli z enakim podvigom leta 1964. Mladinci so bili leta 1965 viceprvaki Slovenije.

Velik osp igrancev

Leta 1965 je prišlo do velikega ospa igrancev, saj je tedaj odšel v JLA eden od nosilcev igre Peter Kralj, Darko Hočevnar v Olimpijo, nastopile pa so še druge spremembe. Z jesenskim delom sezone je prenehal delovati v klubu Kruno Brumen, ko je prevzel ekipo Sašo Grilj. Po osvojenih 6 točkah v jesenskem delu, ki pa so jih že osvojili mladi igralci, vzgojeni zvečine v klubu. Le ti so seveda z ekipo izpadli, vendar so si že naslednjo sezono spet pridobili mesto v enotni slovenski košarkarski ligi.

Glede na popularnost košarke v Domžalah, razširjenost in tudi rezultate, niso

izostali tudi stiki s športniki v tujini. Tako je ekipa KK Domžale sodelovala v mednarodni izmenjavi športnikov: večkrat v avstrijskem Radentheimu in dvakrat v italijanskem Livornu. Italijanske igralce, prav tako kot avstrijske, so Domžalčani gostili tudi na treh memorialnih turnirjih v spomin Franca Širclja.

Vnovič mesto v slovenski ligi

Iz JLA se je vrnil Peter Kralj, pristopili so še nekateri drugi igralci, tako da je ekipa (vodil jo je Sašo Grilj) zasedla 2. mesto in si priborila mesto v II. zvezni košarkarski ligi, v katero so bili tedaj določeni klubi iz Slovenije, Hrvaške in BiH. V tem obdobju

beležimo v Domžalah največje zanimanje za košarko med občani, saj je na določene tekme prišlo tudi po 1500 in več gledalcev.

II. zvezna košarkarska liga

Z uvrstitvijo v drugo zvezno košarkarsko ligo v sezoni 1967/68, je vnovič za še eno leto prevzel treninge Kruno Brumen in pod njegovim vodstvom je ekipa dosegla 6. mesto. V tej generaciji košarkarjev so bili: Tone Grilj, Peter Kralj, Sine Kovač, Božo Zakrajšek, Janez Zorman, Marko Vrhovec, Peter Samaluk, Jože Zevnik, Drago Povž, Brane Gostič, Jani Savnik in drugi.

V tem obdobju tekmovanja v II. zvezni košarkarski ligi je prišlo do kvalitete in velikega izbora kakovostnih igralcev. To kvaliteto so predstavljali „uvoženi“ igralci, ob katerih pa so pridobivali svoje kvalitetne izkušnje mladi, najbolj vztrajni igralci.

Tedaj sta bili poleg prve zvezne dve drugi ligi in v zahodni je ekipa Domžal tudi tekmovala. Taka organiziranost je trajala do

kk domžale



„Ustanovitelj“ domžalske košarke

Brate Orehek

Začetek je bil prav težaven. Ničesar nismo imeli. Ne igrišča, ne košev, ne žog. Bil sem v Karlovcu, koder sem hodil v srednjo usnjarsko šolo. Zaradi moje višine me je zapazil trener Majder in po treh tednih treninga sem že igral v II. ekipi, takrat zelo kakovostne prvoligaške košarkarske ekipe Železničar.

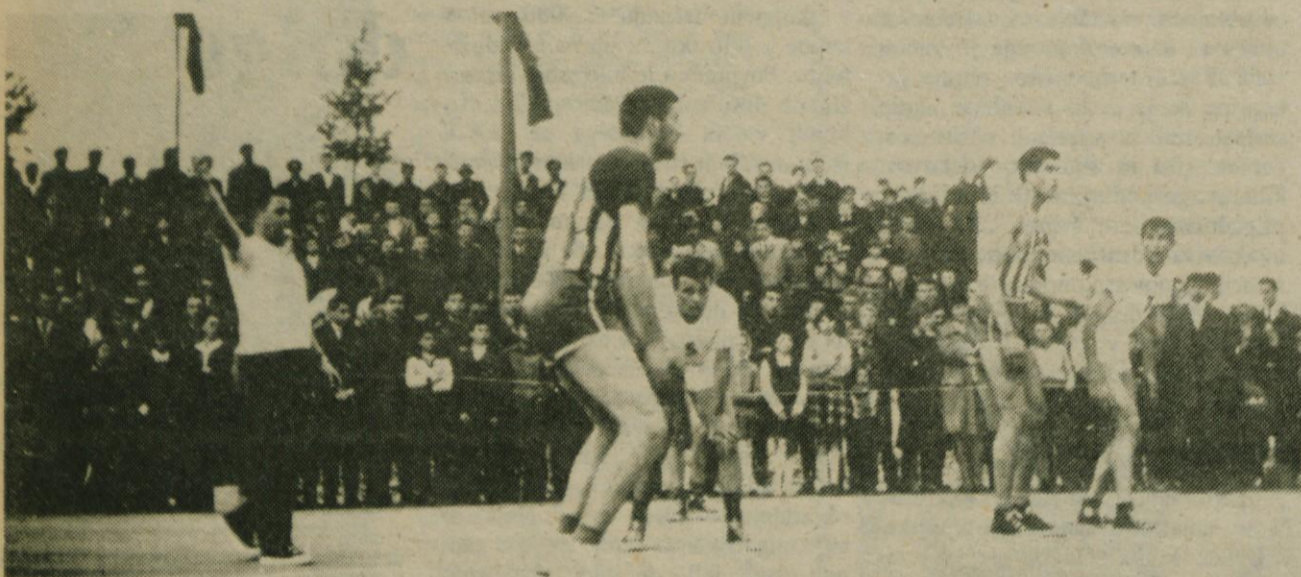
Spominjam se, da sem prvi koš pripeljal iz Karlovca v domači kraj Domžale kar z vlakom. Ker ni bilo košarkarskih žog, smo začeli kar z nogometno. Tako je bilo vsako soboto, nedeljo, ko sem se iz Karlovca vozil domov.

Po 35. letih dela v KK Domžale sem samo vesel, da je ekipa napravila tako kakovosten razvoj. Še najbolj pa sem vesel, ker se je vedno mnogo delalo z mladimi – pionirji, mladinci, posebno v zadnjem času. Lastni kadri so vredni čez vse, saj imajo ljubezen do kluba, odnos do soigralcev kraja.

Omenil bi še pokojnega Vida Zuleta, s katerim sva skupaj začela delovati na košarkarskem področju in s katerim žal ne moreva skupno ob 35. letnici deliti veselja ob uspehih.

B.

B.



Slika iz osmine finala jugoslovanskega pokala, ko je v Domžalah gostoval OKK Beograd z vsemi reprezentanti. Na sliki prizor s tekme: od leve proti desni: sodnik Janko Kavčič, Radivoj Korač, Sašo Grilj, Rajko Trajković, Bore Dovžan.



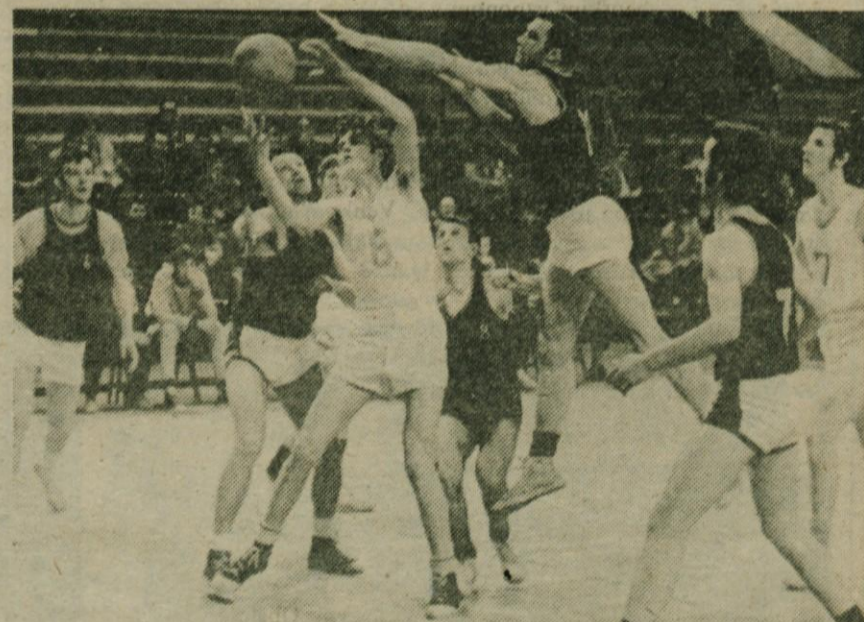
V obdobju 1960-1970 je KK Domžale nekajkrat gostoval v tujini, nekajkrat pa je sprejel tuja moštva v goste v Domžalah. Na sliki — tekmovalni prizor s tekme Radentheim : Domžale, ki je bila odigrana na memorialnem turnirju »Franca Širclja«.



Prizor s tekme z Ilirijo, ki je bila stalen rival v zvezni konkurenci leta 1974-75.



Pionirji KK Domžale — prvaki SRS 1962 od leve proti desni: stojijo: Franc Gabrič, Brane Gostič, trener Sašo Grilj, Dušan Pirc, Silvo Pavlič, Toni Grilj; čepijo: Sine Kovač, Rado Weit, Tone Novak, Jože Rojs, Dušan Pirc.



Prizor s tekme Slovan — Domžale iz tekmovalne sezone 1969 — prva generacija, ki je nosila breme II. zvezne košarkarske lige. V temnih dresih člani KK Domžale — od leve proti desni: Rado Kvas, Peter Samaluk, Toni Grilj, Jože Zevnik, Boris Zakrajšek.

Pionirji KK Domžale prvaki SRS 1964 — stojijo z leve proti desni: Peter Volgemuth, Matjaž Pavlin, Peter Volkar, Tone Gregorič, Franc Šme, Franc Gaber, trener Peter Zule; čepijo: Janez Zorman, Janez Weit, Boris Zakrajšek, Janez Savnik, Franc Ručman, Rajko Šporar.



Vabilo na smučarski tek

Telesnokulturna skupnost Domžale je sprejela predlog Smučarskega kluba Ihan, da se organizira oz. pripravi tekaške proge v nekaterih krajevnih skupnostih občine Domžale.

Tekaške proge bodo pripravljene v naslednjih krajih in naseljih:

- Zaboršt (za Šumberkom) — dolžina proge 1,5 km
- Ihan (do skakalnice) — dolžina proge 5 km
- Domžale — Mala Loka — dolžina proge 5 km
- Radomlje (za nogometnim igriščem) dolžina proge 2,5 km
- Mengeš (od Trzina preko Mengeškega polja) dolžina proge 5 km

V primeru, da bo padlo več kot 10 cm novega snega se bodo proge obnovile.

Vsem rekreativkam in rekreativcem želimo veliko športnih užitkov.

OBVESTILO

Obveščamo in vabimo ljubitelje kolesarjenja na ustanovno skupščino Kolesarskega društva Mengeš, ki bo

v petek, 8. februarja 1985 ob 18. uri

v sejni sobi Krajevne skupnosti Mengeš.

Iniciativni odbor

Obrtniki in pri njih zaposleni delavci:

UDELEŽITE SE TRADICIONALNEGA SMUČARSKEGA PRVENSTVA

Komisija za šport pri Obrtnem združenju Domžale obvešča vse obrtnike in pri njih zaposlene delavce, da bodo tudi letos pripravili že tradicionalno smučarsko prvenstvo obrtnikov v veleslalomu. Prijavite se lahko na Obrtnem združenju do konca januarja 1985.

Naknadno boste obveščeni pisмено o dnevu in mestu tekmovanja, posredovali pa vam bodo tudi vse druge informacije, ki jih potrebujete.



Ustanovljen nov balinarski klub Domžale

Pred nedavnim so se v domu športnih organizacij, klubov in društev sestali občani, ki jih privlači balinanje, kot sorazmerno že dobro razvit šport v občini. V Domžalah sicer že obstaja ŠD Invalid, ki poseduje 2 balinišči, na katerih se bo v začetku odvijala tudi aktivnost novega balinarskega društva.

Ob sorazmerno veliki udeležbi tistih, ki so pokazali iniciativo in pripravljenost za delo v klubu, se je pokazalo, da so ambicije delovati rekreativno in tudi tekmovalno sorazmerno zelo velike.

Ob tem pa se vsaj v začetku kaže mnogo nalog in ovir, ki jih bo treba do tedaj, ko bo delo steklo, še premagati.

Na prvem mestu bo potrebno zagotoviti lastne steze za treniranje in tekmovalna, poskrbeti za opremo in športne rekvizite, zagotoviti trenerski in sodniški kader, poskrbeti za njegovo usposabljanje ter začeti s tekmovalno dejavnostjo v panogi, ki je imela v Sloveniji pred 10 leti le 7 klubov, danes pa jih ima že 62. Obetajo, da bo balinarskih klubov do spomladi že 65.

Tekmovati bodo začeli v najnižjem tekmovalni z ambicijami, da se ta šport, ki ima mnogo pristašev, konsolidira tudi v kakovostnem smislu. Seveda bo potreba za take želje precej finančnih sredstev. Teh seveda na volji ni na pretek. S tako situacijo so balinarje in balinarske delavce seznanili telesnokulturni delavci že na začetku. Sami bodo skušali najti nekaj sredstev z dejavnostjo bifeja, potrebne pa bodo tudi druge oblike zbiranja sredstev.

Kakor koli: balinarjem in balinarskim delavcem želimo na začetku naporne poti, organizacije dejavnosti, treningov in tekmovalni, zagotavljanja sredstev in drugega — obilo takšnih in drugačnih uspehov.

B.

RAZPIS RAZISKOVALNIH NALOG OBČINSKE RAZISKOVALNE SKUPNOSTI DOMŽALE

V skladu s samoupravnim sporazumom o temeljih plana Občinske raziskovalne skupnosti Domžale za obdobje 1981-1985 objavlja Komisija za spremljanje raziskovalnih programov in inovacije pri Občinski raziskovalni skupnosti Domžale, razpis za pripravo raziskovalnih nalog v občini Domžale za leto 1985.

POGOJI:

1. Raziskovalne naloge lahko prijavijo OZD, družbenopolitične organizacije, samoupravne skupnosti ter raziskovalne organizacije.
2. Prijavljene raziskovalne naloge morajo biti usklajene z 2. členom samoupravnega sporazuma o temeljih plana Občinske raziskovalne skupnosti Domžale za obdobje 1981-1985 in z družbenim planom občine Domžale za obdobje 1981-1985.
3. Vsaka prijavljena naloga mora vsebovati:
 - naslov raziskovalnega programa in naloge
 - naslov organizacije, ki nalogo opravlja
 - priimek in ime vodje raziskovalnega dela ter delovno mesto, ki ga zaseda ter sodelavcev
 - izhodišča raziskovalnega dela in namen raziskave

- Predvidena uporabnost naloge glede na
- strokovne in znanstvene dosežke
 - pričakovane gospodarske in ekonomske učinke
 - predlog strokovnjakov, ki lahko raziskovalno delo recenzirajo
- II.
- A: Za naloge pri katerih je Občinska raziskovalna skupnost sofinancer — predlog finančne konstrukcije in predlog sofinanciranja
- B: Za naloge, ki temeljijo na usmerjenem raziskovalnem programu za leto 1985 in jih v celoti financira Občinska raziskovalna skupnost. (1. Prestrukturiranje gospodarstva v občini Domžale; 2. Razvoj turizma v občini Domžale; 3. Varstvo okolja v občini Domžale), pa predlog finančne konstrukcije.

Prijave sprejema Komisija za spremljanje raziskovalnih programov in inovacije pri Občinski raziskovalni skupnosti Domžale na naslov: Občinska raziskovalna skupnost Domžale, Ljubljanska c. 36, v roku 30 dni od objave v Občinskem poročevalcu.

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda za leto 1985 pri Občinski konferenci SZDL Domžale objavlja na podlagi 8. člena Pravilnika o podeljevanju Priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda in o delu žirije

RAZPIS

Z njim poziva vse zainteresirane, da posredujejo predloge za podelitev priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda za leto 1985.

Priznanje Osvobodilne fronte so namenjena posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri:

- razvoju naše samoupravne socialistične družbe,
- uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju samoupravne organiziranosti temeljnih samoupravnih skupnosti,
- krepitvi SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh področjih družbenega življenja in dela.

Predlog za podelitev občinskega priznanja Osvobodilne fronte slovenskega naroda za leto 1985 lahko dajo organizacije združenega dela in druge delovne in samoupravne skupnosti, vodstva družbenopolitičnih organizacij ter družbene organizacije in društva. Predlog mora biti obrazložen in dokumentiran v skladu s kriteriji.

Žirija bo sprejemala predloge do 20. februarja 1985, kasnejše prispelih predlogov ne bo mogla upoštevati.

Predlog z obrazložitvijo in utemeljitvijo naj predlagatelji posredujejo Žiriji za podeljevanje priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Domžale, Ljubljanska 70 na predpisanem obrazcu, ki ga dobite pri OK SZDL Domžale.

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri OK SZDL Domžale



Alpinistična šola AO Domžale

Od oktobra poteka pri AO Domžale sedemmesečna alpinistična šola, ki jo vodi pomočnik načelnika AO Milan Jazbec. Program je sestavljen iz teoretičnega dela s predavanji v društvenih prostorih, na turah ali v domu PD Domžale na Veliki Planini, praktični del pa poteka z vajami v plezalnem vrtcu in na turah. Ob zaključku so izpiti iz praktičnega in teoretičnega dela alpinistične šole. Po uspešno opravljenem izpitu postanejo tečajniki mlajši pripravniki.

V prazničnih dneh dneva republike smo opravili tečajniki drugo turo in to na Korošico. Medtem ko je bila prva tura na Skuto v začetku novembra, kjer smo se seznanili s hojo po brezpotju ter grebenskimi vzponom v navezi z varovanjem, smo se na Korošici seznanili z zimsko tehniko. Na snegu, ki ga ni bilo v izobilju, smo pod vodstvom načelnika AO Matjaža Veselka vadili hojo po trdem in mehkem snegu z uporabo palic in cepina, vadili smo ustavljanje pri

zdrsu s cepinom, si pripravljali stope s cepinom v trdem snegu, stojišče in varovanje z vrvo. Preizkušali smo tudi tehniko hoje v večji strmini z lednimi kladivi in zaustavljanje pri zdrsu s kladivom. Vadili smo tudi hojo z derezami pri vzpenjanju, spuščanju in prečenju na snežišču.

Splezali smo Lukmanovo smer v Vršičih, ki je ena lepših v Kamniških Alpah. K lepoti vzpona je prispevalo še ekstremno lepo vreme. Izpitna ura za alpiniste pripravnik pa je bil grebenski vzpon na Ojstrico. Štiri naveze so hitro napredovale in zavzeli smo vrh v dokaj vetrovnem in meglenem vremenu.

V začetku decembra so opravili v prostorih AO štirje pripravniki Ciril Jeglič, Peter Pavli, Andrej Škofic in Jožko Sitar, ki so izpolnjevali vse pogoje, še zadnjo preizkušnjo — teoretični del alpinističnega izpita. Slovensko bodo sprejeti med alpiniste 15. decembra v Domžalskem domu na Veliki planini. Marjeta Cerar



Predsednik novega balinarskega kluba Domžale Janez Bizjak med ustanovnim občnim zborom.

USPEH DOMŽALSKIH KARATEISTOV

Na tekmovalju v Komendi 13. januarja so mladi domžalski karateristi sankukai stila zabeležili enkratni uspeh. Tekmovanje je bilo v kategoriji belih, rumenih-oranžnih pasov ter v katah za pionirje. Torej predvsem za člane s krajšo dobo treniranja. Zato so rezultati še toliko pomembnejši, saj so to tekmovalci, ki bodo kmalu tekmovali v višji in absolutni kategoriji.

Rezultati:
Beli pasovi: 1. Lenček (Domžale), 2. Petrc (Domžale), 3.-4. Kramar (Domžale) in Pestotnik (Jarše).

Rumeni-oranžni: 1. Brodar (Domžale), 2. Kosec (Domžale), 3.-4. Trunkelj (Ivančna Gorica) Šabanović (Forum Ljubljana)
Pionirji: Petančič (Forum), Cirkvenčič (Ivančna Gorica), Boškovič (Forum), Hajdenkumer (Kovinar Maribor).

Na tekmovalju je bilo 76 tekmovalcev iz 11 slovenskih klubov.

Skrb za kvalitetne treninge v vseh skupinah domžalskega Sankukai karate kluba ima za posledice mnogo dobrih tekmovalcev in karateistov.

VPIS V TRENINGE SANKUKAI KARATEJA IN TEČAJE SAMO-OBRAMBE

V februarju se bo pričel vpis novih članov v vse vadbene skupine in v tečaje samoobrambe. Novost je dihalna gimnastika za ohranjanje zdravja in vitalnosti v povezavi s samoobrambo.

Skupine bodo formirane glede na število prijaviteljev v posamezne vadbene skupine. Pionirska karate šola bo prav tako deljena v več skupin glede na starost.

VPIS IN INFORMACIJE v februarju vsak ponedeljek in četrtek od 18. do 20. ure v Hali KC Domžale do 25.2.1985.

VABLJENI!

O DOMU PLANINSKEGA DRUŠTVA DOMŽALE NA VELIKI PLANINI

V letošnjem letu je bil domžalski dom na Veliki planini nekoliko preurejen in tako lahko nudi prijetnejše in ugodnejše bivanje.

Domžalski dom bo redno odprt in oskrbovan od 22.12.84 in vse do 31.3.85. Ker ima centralno ogrevanje, bo bivanje v njem prav prijetno.

Primeren je zlasti za šolo v naravi. Obstaja tudi možnost postavitve motorne prenosne žičnice v neposredni bližini doma, kar je zlasti primerno za manjše otroke. Vsekakor so smučarski tereni okrog doma primerni tako za mlade kot tudi starejše.

Tudi prijatelji teka na smučeh bodo lahko prišli na svoj račun. Prav v bližini domžalskega doma bodo lepo urejene in vzdrževane tekaške proge. Možnosti za rekreacijo je veliko, prav tako pa tudi možnost za počitek in okrepčilo v Domžalskem planinskem domu. Pridite! Vabljeni in dobrodošli ste!

g.d.

Mali oglasi

V varstvo sprejem več otrok v starosti do 3. let. Cerar Anica, Ljubljanska 93, Domžale.

Sprejem delavca iz okolice Domžal ali Kamnika. Pogoj odslužen vojaški rok. Servis avtogum Gregorc, Mengeš, Cankarjeva 19.

3-sobno centralno ogrevano stanovanje v izmeri 76 m² v Radomljah ugodno prodam. Naslov v uredništvu.

Iščemo žensko za varstvo dveh fantkov na našem domu. Nudimo dobro plačilo. Cenjene ponudbe pod „Domžale-Rodica“.

Za varstvo dveh otrok na domu v Mostah pri Komendi iščem mlajšo upokojenko. Informacije na tel. 841-363.

V Blagovici oddam sobo za delno pomoč pri lažjih kmečkih delih. Naslov v uredništvu.

Ugodno prodam razstegljiv kavč, dvojna balkonska vrata s polkni, šidl dimnik - 7 metrov komplet. Antona Skoka 2, Domžale.

Iščem varstvo na našem domu v Domžalah za 1 leto staro deklico - 5 ur dnevno v dopoldanskem času. Plačilo ugodno. Naslov v uredništvu.

V Domžalah prodam garažo. Informacije vsako popoldne pri Vladič, Ljubljanska 91, Domžale.

Iščemo snažilko za stolpič Kamniška 12, Domžale. Plača po dogovoru. Oglasite se pri Puhan ali Petrač.



ZAHVALA
Ob mnogo prerani smrti našega ljubega sina in brata

ALEŠA REMC

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter vsem ostalim za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Prisrčna hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala g. župniku za tolažilne besede in lepo opravljen pogrebni obred z bogoslužjem; hvala obema duhovnikoma ter ministrantom za sodelovanje. Za poslovilne besede ob grobu pa hvala sošolcu ter prijatelju iz vasi. Zahvaljujemo se tudi študljanski mladini, ki ga je na zadnjo pot pospremila s cvetjem. Iskrena hvala tudi delavcem ZD Domžale.

Vsem, ki ste Aleša imeli radi in se ga spominjate v molitvi, še enkrat iz srca - **HVALA!**

Vsi njegovi.

V prvi objavi zahvale je pomotoma izpadel del besedila, za kar se uredništvo opravičuje.

V SPOMIN
1. februarja minevata dve leti, odkar nas je nenadoma zapustil naš ljubljani

FRENK OCEPEK
iz Radomelj

Leti sta minili, bolečin je ostala. Zajeda se v naša srca, povzročča žalost, obup, samoto... Zahvaljujemo se vsem, ki ga, tako kot mi, ne morejo in nočejo pozabiti.

Vsi njegovi.

Umrla je
ANA ČAMER roj. PLANINŠEK
gospodinja

Od nje smo se poslovili v ožjem družinskem krogu 5. januarja 1985 na domžalskem pokopališču.

Sorodstvo.



ZAHVALA
Ob prerani in boleči izgubi našega ljubega moža, očka, brata, svaka in zeta

MARKA BEVKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili vence in cvetje. Posebno zahvalo smo dolžni dr. Vekoslavu Janežiču in dr. Ivu Pevcu za skrb in pozornost v času njegove bolezni, Stobljanskemu oktetu za lepo petje ob slovesu, tov. Marjanu Grilju za tople besede ob odprtem grobu, sodelavcem, ki so ga odnesli k zadnjemu počitku, družini Oštrbenk iz Trzina za vsestransko pomoč ter gospodu župniku za lepo opravljen obred. Iskrena hvala DO Univerzale Domžale za pomoč in razumevanje ter Papirnici Količevo. Hvaležni smo vsem, ki so nam kakorkoli pomagali v času njegove bolezni in nam stali ob strani v najtežjih trenutkih.

Vsi njegovi.



ZAHVALA
Ob smrti naše drage mame

MARIJE ŠUŠTAR
iz Zaboršta

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, dr. Cerarju in sestri Ivanki ter patronažni sestri Bredi, lepa hvala pevcem, iz Ihana in domžalskemu župniku za lepo opravljen obred.

Vsem se iskreno zahvaljujemo za trud, izrečena sožalja in podarjeno cvetje.

Vsi njeni!



ZAHVALA
Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očka, dedka, brata, strica, tasta in svaka

HERMANA KLEINLERCHERJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sostanovalcem za pomoč, darovano cvetje, pisno ali ustno izrečeno sožalje ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo Pevskemu društvu upokojencev, Ribiški družini „Bistrica“, dr. Cerarju za pomoč med boleznijo in duhovniku za lepo opravljen obred.

Žena Angela, sin Toni in hčerka Marija.



ZAHVALA
Ob prerani izgubi mojega moža

VALENTINA GREGORINA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujem DO Belinka in Termit Ihan za darovane vence in praporščakom ZB Ihan ter Invalidskemu društvu Domžale. Zahvalo izrekam tudi dr. Cerarju za vsestransko pomoč ob bolezni. Hvala ihanskim pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žaluojača žena Ivanka ter sestre in nečaki.



ZAHVALA
Ob boleči in nenadomestljivi izgubi moje mame

PAVLE KOROŠEČ
roj. Klopčič
iz Krašnje

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z menoj in mi pomagali v najtežjih trenutkih. Hvala vsem, ki ste ji darovali cvetje ter jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujem gospodu župniku za pogrebni obred, govorniku za poslovilne besede, Pervinskovi, Rodetovim in Lukčevim pa za nesebično pomoč. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Hčerka Boži z družino.



ZAHVALA
Ob smrti našega strica

FRANCA KUJARJA
Žibertovega Franceta iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem svojojem in prijateljem, ki so mu darovali cvetje in vence in ga pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala Gasilskemu društvu Trzin, ZB za lep poslovilni govor ter g. župniku za govor in lep pogrebni obred.

Nečak Janez z družino.



ZAHVALA
Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega

JANEZA KOČARJA

se toplo zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Iskrena hvala pevcem, govornikom in g. župniku za opravljen pogrebni obred. Posebna hvala velja vsemu osebju Onkološkega inštituta, UKC Pnevmoške klinike, dr. Cerarju, dr. Malovrhu, patronažni sestri Bredi Kavka in vsem ostalim, ki ste mu kakorkoli lajšali bolečine v času njegove težke bolezni.

Vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi
Radomlje, 11.1.1985



ZAHVALA
Ob nenadni izgubi našega dragega moža, očka, sina in brata

MARJANA KOSA ml.
iz Krtine

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in predvsem sosedom za pomoč in vsem ostalim za izrečeno sožalje. Hvala vsem, ki ste mu darovali cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebna hvala DO Tosama, oktetu TOSAMA, godbi, sodelavcem, ki so ga odnesli k zadnjemu počitku in sodelavcu Vinku za poslovilne besede ob odprtem grobu. Hvala župniku iz Doba in pevcem.

Žaluojači: žena Tončka, sin Klemen in vsi domači.



ZAHVALA
Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

ANGELCE PLANKAR
iz Trzina, Za hribom 5

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali. Posebno se zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem in sorodnikom, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in ustno izrazili sožalje. Posebna hvala Gasilskemu društvu iz Trzina in g. župniku za lepo opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala!

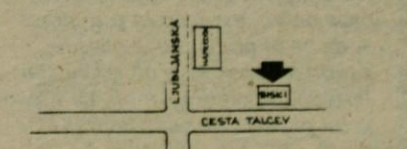
Žaluojači: hčerke Ivica, Fani, Cvetka in Angela z družinami.



- Varni kvalitetno opravi:
- montažo-demontažo-premontažo vezi
 - popravilo poškodovane drsne ploške
 - lepljenje iztrganih robnikov
 - impregnacijo drsne ploške
 - popravilo iztrganih vezi
 - širjenje pretesnih smučarskih čevljev
 - krajsanje smučarskih palic in še kaj...

v poletnem času pa vsa popravila dirkalnih in navadnih koles

HITRO SOLIDNO KONKURENČNE CENE



DOMŽALSKI KOLEDAR POŠEL

Pred novim letom je Občinski odbor ZZB ob pomoči Kulturne skupnosti Domžale izdal koledar „Po poti spominov NOB Domžale“. Ob velikem zanimanju delovnih ljudi in občanov domžalskih delovnih organizacij je naklada 13.000 izvodov že v celoti pošla.

Nekaj motivov s poti spominov pa je avtor slik Danijel Fugger razstavil v Galeriji Repanšek ob spominski priveditvi 4. januarja na Rudniku.



ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta, starega očeta in brata

TOMAŽA DANE
Boltovega ata iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje. Hvala vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti in mu darovali cvetje in vence. Posebna zahvala dr. Ivanu Pevcu za dolgotrajno zdravljenje in nesebično pomoč, Gasilskemu društvu Trzin in ostalim gasilskim društvom, Godbi Mengeš. Prav lepa hvala tudi g. župniku za lep pogrebni obred.

Žena Marija in hčerka Tina z družino.

In memoriam
Herman Kleinlercher

V četrtek, dne 10. januarja 1985 so se na domžalskem pokopališču domači, sorodniki ter številni prijatelji in znanci še zadnjič poslovili od 84-letnega Domžalčana Hermana Kleinlercherja.

Domžalčanom je bil znan predvsem kot dolgoletni uslužbenec tovarne Univerzale Domžale. Že njegov oče Tone je bil zaposlen v tej nekdanji „Vovkovi“ slavninarski tovarni. Pokojni Herman se je izučil za trgovskega pomočnika v nekdanji Železnikarjevi manifakturi trgovini v Ljubljani. Nekaj let potem ko se je izučil, je še ostal v tej trgovini. leta 1929 pa se je zaposlil v komercialnem oddelku tovarne Univerzale in na tem mestu ostal do upokojitve leta 1971.

Pokojni Herman je bil pa poleg tega poznan tudi kot pevec, lovec in ribič. Od leta 1924 ko je bilo ustanovljeno Moško pevsko društvo Domžale, je sodeloval v tem zboru, ko je pa bil leta 1930 ustanovljen še Mešani pevski zbor Domžale, ki ga je vodil zborovodja Ivan Primožič, je pel tudi v tem zboru. V tem zboru je pela tudi pokojnikova žena Angela, ki še sedaj poje v Ženskem pevskem zboru upokojencev Domžale. Od leta 1930 dalje je pel tudi v domžalskem kvintetu, katerega člani so bili: Andrej Ručman, brata Jože in Tone Sršen, Stane Smogovec in on. Med 2. svetovno vojno je slovensko petje zamrlo. Ko je pokojni Miha Štifter leta 1960 organiziral pevski zbor upokojencev, ki ga je prvi vodil pokojni Rudolf Božič, ga ponovno srečamo med pevci. Moškemu pevskemu zboru upokojencev Janez Cerar Domžale je ostal zvest vseh 25 let in ga kljub dvem težkim telesnim poškodbam ni nič odvrnilo, da ne bi sodeloval v tem zboru.

Pokojni Herman je bil pred vojno tudi lovec, predvsem je bil pa poznan kot gospodar v Ribiški družini Bistrica Domžale. Veselje do ribištva je dobil že pri pokojnem očetu, zato ni čudno, da je bil med ustanovitelji Ribiške družine Bistrica pred 25-letji.

Za svoje dolgoletno delo je kot pevec prejel zlato Gallusovo značko Zveze kulturnih organizacij Slovenije, za ribištvo pa priznanje Ribiške družine Bistrica ob njeni 25-letnici, kakor tudi srebrno in zlato značko Ribiške zveze Slovenije.

Ob odprtem grobu sta se od njega poslovila sedanji zborovodja Moškega pevskega zbora upokojencev Janez Cerar Domžale Stane Habe in Ivo Kralj v imenu Ribiške družine Bistrica Domžale.

Bodi mu lahka domača zemlja.
Ribiška družina Bistrica

Slamice iz slamnika

(vendar o „Srečanjih“)

PRIMERNO DARILO

Domžalski župan Karel Kušar je od knjižnice prejel posebno darilo – knjigo.

Naslov knjige: Slovenske domače jedi.

POSEBNO SRČNA ZAHVALA

Domžalski občani in naši navijači, ki so opazovali nastop radovljiških košarkarjev, izrekamo srčno zahvalo za vse žogice, ki so nam jih vrgli v naš koš.

PREPOVED KUHANJA

Zvedeli smo, da se v naši občini po Trefaltovih „Srečanjih“ pripravlja poseben občinski ukrep.

Po tem ukrepu bo dovoljeno v prihodnje domžalskim gostincem peči in kuhati samo pečenke, piščance in obare, najstrože pa bodo prepovedane vse jedi v zvezi z zeljem in klobasami.

ZARADI ONEMOGLOSTI

Kebrove obveščamo, da njihove gostilne kamermeni niso posneli za „Srečanja“ očitno zato, ker verjetno niso do konca zdržali naporov vinske ceste ...

OSTALI SO DOMA

Radovljičani so na „Srečanjih“ predstavili svojega Matička – naši domžalski rokovnjači pa so ostali doma.

SPOMNIL SE JE

Naša ekipa je imela dober spomin. Najstarejši član se je namreč spomnil, kako so v srednjem veku preko naše občine peljali „Žitarec“ na tuje, zato uganka ni bila težka.

PA RAVNO ZARADI PRAZNEGA SODA

Glede na to, da smo Domžalčani predstavili oštarije, govorili o pijači, dobili točke za vino, se nam še posebno „fržmaga“, da smo točke izgubili zaradi sodov ... (praznih)!

MITO GOVORI:

Katerega leta se je s kamniško-domžalskim vlakom peljal kamniški župan v Domžale in domžalski v Kamnik?

MILITARIZACIJA MED ŽENSKAMI

Zaradi uspeha naše članice ekipe, ki je pravilno uganila tisto o možnar-

jih, smo izvedeli, da je tovarišica že evidentirana kot naša domžalska Lidija pri topničarjih.

TOP NA POSODO ...

Znameniti top (možnar), ki smo ga Domžalčani na „Srečanjih“ dobili, se nahaja na županstvu. Interesenti ga lahko dobijo naposodo, ZRVS pa ga lahko dobi za naslednje OBVEZNO STRELJANJE.

TOVARIŠICA, ZASTONJ JE BIL PRAPOR!

Tovarišici, ki si je tako vztrajno prizadevala telefonično motiti ekipo za pomoč v sekretariatu skupščine občine sporočamo: Ni vam šlo, tovarišica! A ni škoda denarja za impulze, ki ste ga za vztrajno telefoniranje porabili?

ZAKAJ BREZ TREME?

Po „Srečanjih“ smo izvedeli, zakaj kapetan naše ekipe Miloš Starič ni imel nobene treme.

... Pustil jo je ženi doma ...



Maščevanje je sladko. Učitelj (glej sliko 1) danes in jutri (glej sliko 2).

Neobjavljene rime

Slamice:

OB KERSNIKOVH NAGRADAH

Ko odbor deli med sabo si Kersnikove nagrade,
baza pravi: Vse lepo in tudi prav!
A da ne bi prišlo mu iz navade,
nekdo je rekel, ki je ob strani stal:
Pozabljate, predragi moji, da Kersnik
je bil pisatelj, ne samo sodnik ...

DOMŽALSKI POŠTI

Pred novim letom na domžalski pošti poštni imenik sem tam iskal,
da bi pogledal v njem neko novo le številko,
a žal zaman po njem sem spraševal,
predlagam vam: Naročite si na drugi pošti prepotrebno to pošiljko!

SIM

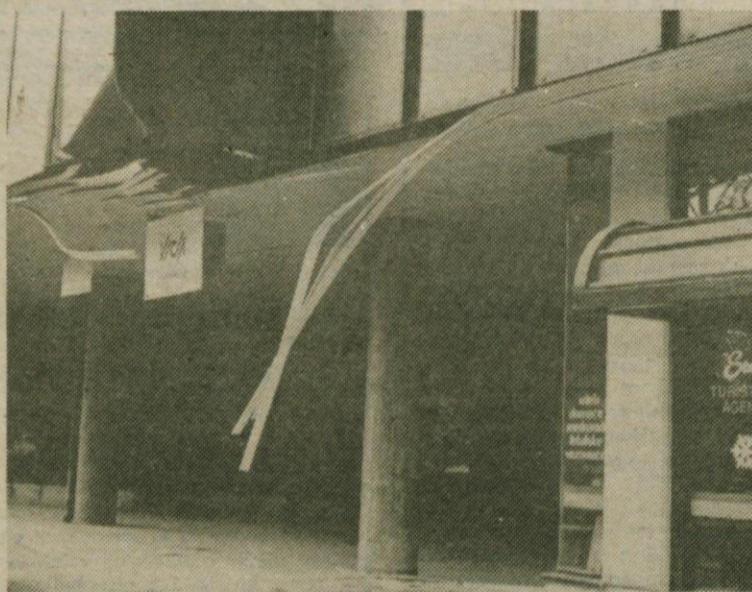
Tovarišice in tovariši!

Uvodoma bi želel izpostaviti to, kar želim kasneje izpostaviti. Gre za predlog popolnejše izpostavitve besede „izpostaviti“. To besedo – „izpostaviti“ – je moč izpostaviti tudi kjerkoli. Izpostaviti se jo da v različnih oblikah izpostavljanja tedaj, kadar nimamo popolnoma nič izpostaviti. In ker je temu tako in ker je takih, ki nimajo nič izpostaviti, pa bi kar naprej nekaj izpostavljali, mnogo, je tu odlična priložnost za detaljnije izpostavljanje izpostavljanja.

Tu je tudi priložnost za tiste, ki nimajo kaj izpostaviti, pa pravzaprav opravila izpostavljanja ne poznajo prav dobro. Tu je nasvet. Čimveč izpostavljajte besedo izpostavljanje, pa se boste v družbenem in strokovnem smislu pozitivno izpostavili.

Izpostavljajte, tovariši. Kdor je kaj vreden, izpostavlja. Jaz izpostavljam potrebo večjega izpostavljanja, vi izpostavljajte kar so že drugi izpostavili (ne boste prvi od takih izpostavljalcev), tretji spet boste izpostavljali brezvezne stvari. Tudi ti boste imeli pri svojem izpostavljanju veliko konkurenco ...

Izpostavljalci z vseh sestankov – združimo se!



»Novoletna ikebana« na poslopju SPB-1.



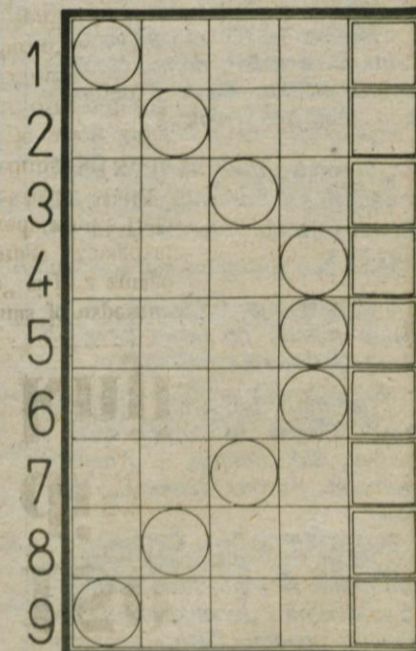
Objekt je nov, neodgovornost pa stara.

Logagrifni anagram v stavku

ČE je BEROČA SNOV nezanimiva, POKLIČI uredništvo našega glasila.

Anagram

Kljub povpraševanju SAMO TA delovna organizacija izdeluje tampo-ne. Katera?



Izpopolnjevanje

1. Živalski škodljivci in zajedalci
2. trojanski kralj 3. zaselek pri Trojanah
4. plavalni slog 5. trajen, siv polgrm
6. italijanski nogometaš (Paolo)
7. tekoča voda 8. slaščica 9. priča pri birni

Na označenih poljih dobite naziv literarnega dela in priimek avtorja.

Uganke sestavil M.J.

Podelitev po zmagi na „Srečanjih“

150.000 din za knjižnico

Ekipa domžalske občine, ki nas je uspešno zastopala v razvedrilni televizijski oddaji „Naše srečanje“ si je z zmago prislužila 150.000,00 dinarjev, ki jih poklanja „Svet knjige“ zmagovalcu. Predsednik občine Karel Kušar je po zmagi sprejel predstavnike Delavske univerze, kapetan naše ekipe Miloš Starič pa je direktorici Metki Zupanek izročil ček. Z njim bo knjižnica za omenjeno vrednost pri Svetu knjige kupila ustrezno število knjig, zvedeli pa smo, da je nekaj knjig iz tega „kontingenta“ zagotovljeno tudi za vse knjižnice pri osnovnih šolah.

Direktorica Delavske univerze Domžale Metka Zupanek se je v imenu kolektiva knjižnice zahvalila za darilo ekipi t.j. Karlu Kušarju, Milošu Stariču, Mileni Žagar, Zvonetu Sloveniku in Juretu Riflju; poudarila je, da gre za lepo obogatitev knjižnega fonda, ki tačas znaša v domžalski knjižnici nekaj več kot 45.000 knjig.



Kapetan domžalske ekipe na televizijski razvedrilni oddaji »Naše srečanje« Miloš Starič izroča ček za nakup knjig direktorici DU Domžale Metki Zupanek.